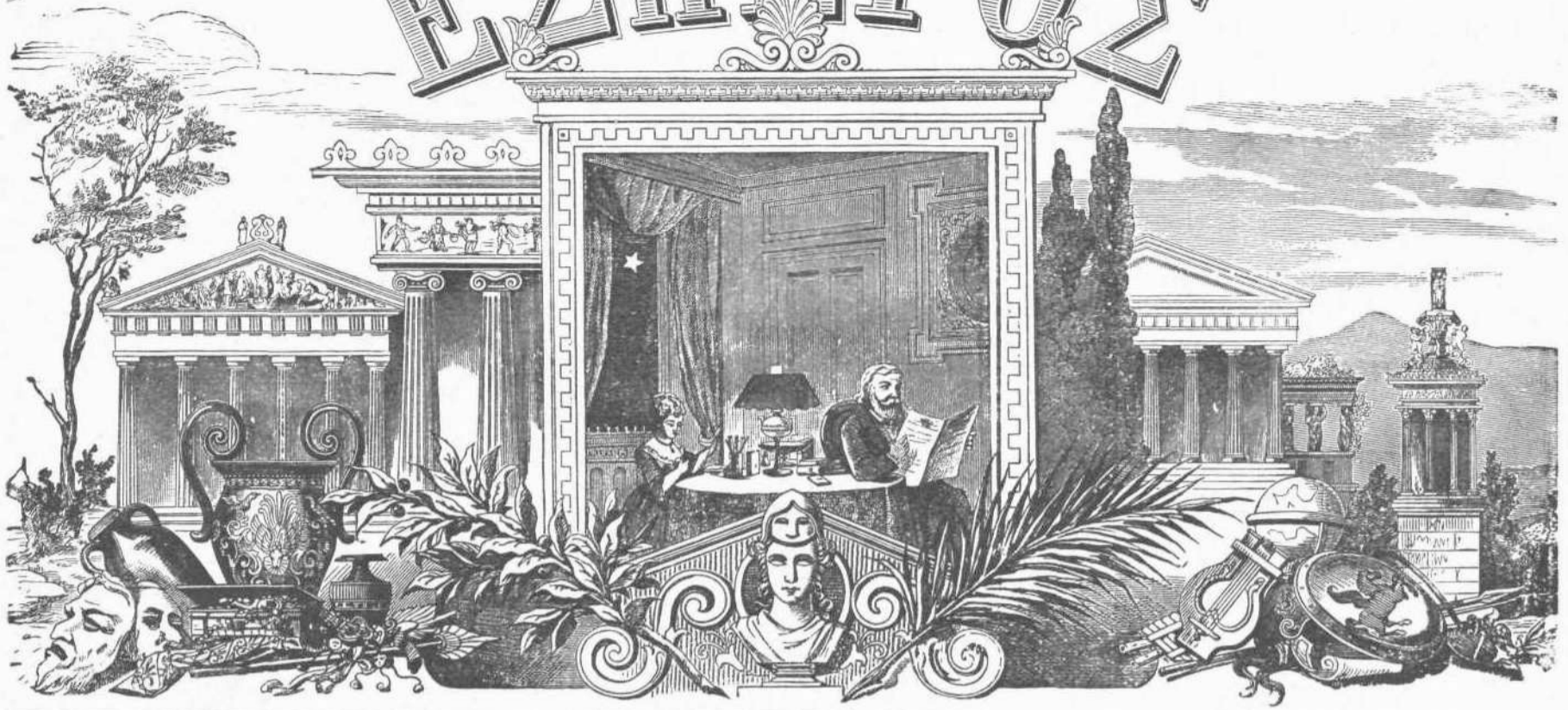

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Η'.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

45 Ἐν Ἀθήναις τῆ 15/27 Ἀπριλίου 1889 54

Τιμὴ ἑτησία προπληρ. ὄρ. 40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ
φράγ. χρυσᾷ 40

ΑΡ. 176

Ὁ Μέγας δούξ Παῦλος καὶ ἡ Μεγάλῃ δούκισσα Ἀλεξάνδρα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ο Μέγας Δούξ Παύλος της Ρωσίας και η Μεγάλη Δούκισσα Αλεξάνδρα... Ο Νικόλαος Μαυρογένης... Η Πριγκίπισσα Ταλλεφράνδου...

νίδους. Η νήσος Σούλου. — Τα αθροίσματα παρ' Αφοικανούς... Ο Μέγας Δούξ Παύλος και η Μεγάλη Δούκισσα Αλεξάνδρα...

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΠΑΥΛΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

καταχωρίζομεν σήμεραν τὰς επιτυχεστάτας προσωπογραφίας τῆς ἡμετέρας βασιλοῦσας Αλεξάνδρας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ ΗΓΕΜΩΝ ΒΛΑΧΙΑΣ (1786). Ιστορικὴ μελέτη. ΥΠΟ Σ. ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Παρακτιῶν δ' ἀναφέρει καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ χαρακτῆρός του, ὡς λ. χ. ὅτι πρὸς περιπαιχμὸν ἐφόρεσε τὸ Βασιλικὸν Καθβάδιον...

αὐτοκράτορας τῆς Ρωσίας καὶ ἔχει ἤδη τὸ 29ον τῆς ἡλικίας του ἔτος. Ἡ ἀνατροφή αὐτοῦ ὑπῆρξεν εἰς ἄκραν ἐπιμεμηλεμένην...

νοσ τῶν ἀρχόντων. Καὶ ὅμως κατ' ἀντίθεσιν ὁ ἴδιος πάλιν λέγει, ὡς ἀνωτέρω ὅτι «ἴσο δικαιοκρατία καὶ προστασία τῶν ἀδυνάτων καὶ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ... Ἡμεῖς δὲ γράφοντες σήμεραν περὶ τοῦ ἀνδρός, ἀνεπιφυλάξωμεν, καὶ εἰς οὐδὲν συμφέρον ἀφορῶντες, ἡ εἰς τὸ πῶς τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἐπιφλοαττόμεθα...

Κατὰ τὸ 1787, ἡ Τουρκία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας, ὁ Τσελεβὶ Πασῆς μέγας Βεζύρης ἐξεστράτευσε τὸ ἔαρ τοῦ 1788, μετὰ μεγάλου στρατοῦ κατὰ τὸν Δούναβιον... Ἡ προκειμένη ἱστορικὴ μελέτη δὲν ἀφορᾷ τὸν μεγαλοπρᾶ ὑπουργὸν καὶ πρεσβευτὴν, ἀλλὰ τὴν σύζυγόν του, τὴν πριγκίπισσαν Ταλλεφράνδου...

ἡμεῖς τῆ Πύλην ἐκ τῆς πέμψης ἐπικουρίας καὶ χρημάτων, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ συντηρῆ τοσοῦτον στρατὸν... Ἡ Πριγκίπισσα Ταλλεφράνδου, ὁ εὐφύεστατος ὑπουργὸς τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἀποθνήσκων ἐν ἔτει 1838 ὤρισε διὰ τῆς διαθήκης του, ὅπως τὰ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ Ἀπομνημονεύματα, ἀποτελούμενα ἀγαθῶν τῶν χρονογράφων...

μέλανες και γλυκύτατοι, ή δὲ κόμη της κατέπιπτεν εἰς ξανθοὺς βουστύλους περὶ τὴν ὠρείαν κεφαλήν. Ἄμα εἶδεν αὐτὴν ὁ Ταλλεϋράνδος κατελήθη ὑπὸ ὅλων ἀλλοκότου αἰσθήματος, καὶ αὐτός, ὁ ἀπόστοτος καὶ οἰνεὶ κυνικὸς διπλωμάτης, εὐρέθη συνεσταλμένος ὡς ἄπειρος νεανίσκος ἐνώπιον τῆς ἀπεριγράπτου ἐκείνης ἐμφάνσεως. Ἡ Κυρία Τρεμύζα λέγει ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν αὐτῆς, ὅτι ὁ Ταλλεϋράνδος εἶχε παρὰ τοῦ ὅλων ὁμοιότητα πρὸς τὴν μέλλουσαν σύζυγόν του, διότι ἦτο ἀναστήματος ὑψηλοῦ, εἶχε μέλανας ὀφθαλμοὺς καὶ κόμην ξανθὴν. Κατὰ πόσον ἀνὴρ, καίτοι νέος, δύναται νὰ ὁμοιάσῃ πρὸς ἀβρὰν νεανίδα, εἶναι ζήτημα· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ὁ Ταλλεϋράνδος θεωρεῖτο ὡς εἰς τῶν ὠραιότερων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνός του.

Αἱ γνώμαι τῶν ἱστορικῶν δὲν συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἡ γυνὴ αὕτη ἦλθεν εἰς Παρίσιους. Ὁ προμνηθεὶς Michaud λέγει ὅτι τοῦτο συνέβη ἐν ἔτει 1796, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ Ταλλεϋράνδος ἦτο πτωχὸς καὶ ὑποκείμενος ἀκόμη εἰς τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Πάπα Πίου τοῦ σ'. καὶ ὅτι ἡ Κυρία Grand (οὗτος ἐκαλεῖτο αὕτη πρὶν νυμφευθῆ τὸν Ταλλεϋράνδον) ἐφυλακίσθη ὡς ὑποπτος συνομοσίας, ὅπερ ἀποδεικνύεται καὶ διὰ τῆς ἐπομένους ἐπιστολῆς, ἣν ὁ Ταλλεϋράνδος ἐγραψε πρὸς τὸν Βαρρὰ, τὸν διευθυντὴν τοῦ δικαστηρίου. «Πολίτα διευθυντὰ. Ἡ Κυρία Grand ἐφυλακίσθη ὡς συνομω-» τις εἶναι ἐν Εὐρώπῃ ἡ γυνή, ἡ μᾶλλον ἀνίκανος νὰ ἀναμιχθῆ εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις. Εἶναι ἡ Ἰνδὴ, ὠραιότατη, βαθυμοιάτη καὶ ἡ πλέον ἀμειλίχης γυνή, ἣν ποτε ἐγνώρισκα. Σὲ παρακαλῶ νὰ ἐνδιαφερθῆς ὑπὲρ αὐτῆς. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι οὐδὲν ἔχνος ὑπόψιας κατ' αὐτῆς θέλει εὐρεθῆ. Τὴν ἀγαπῶ, καὶ σὲ βεβαιῶ μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὡς ἀνὴρ πρὸς ἀνδρα, ὅτι οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν, οὐδὲ νῆναι εἰς θέσιν ν' ἀναμιχθῆ. Εἶναι ἀληθὴς Ἰνδὴ, καὶ καλῶς γνωρίζεις πόσον αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἶναι μακρὰν πάσης βραδουργίας. Σὲ ἀσπάζομαι

K. M. Ταλλεϋράνδος.»

Νεώτεροι ἱστορικοὶ διαμφισβητοῦσι τὴν γνησιότητα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἀλλ' ὁ Michaud εἶναι ἱστορικὸς ἐμβριθέστατος, οὐδὲ ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀβάσταντος ἀφηγήθη τὸ ἐπιστόδιον τοῦτο.

Ἡ πριγκίπισσα Ταλλεϋράνδου, ἣς τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἐν τῷ παρόντι ἡμῶν τεύχει, ἦτο θυγάτηρ Βερλιέτινος, λιμεναρχοῦ ἐν Τραγκουεβάρ, μικρῷ λιμένι ἐν ταῖς Ἰνδίας, ἀνήκοντι τότε εἰς τὴν Δανίαν καὶ ἐγεννήθη τῇ 21 Νοεμβρίου 1762. Ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐκαλεῖτο Λαυρεντία Ἀλλανκί, αὕτη δὲ ἐν τῷ βαπτισματικῷ ἔλαβε τὸ ὄνομα Αἰκατερίνη. Ἐν ἔτει 1776 ὅτε ἡ οἰκογένεια αὕτη εὐρίσκειτο ἐν Καλκούτῃ, ἀφίχθη ἐκεῖ ὁ κ. Γεώργιος Grand ἐκ Λωζάννης τῆς Ἑλβετίας. Ὁ Grand ἄμα ἰδὼν τὴν δεκαετρετάτην κόρην ἤρσθη αὐτῆς καὶ τὴν ἐζήτησεν εἰς γάμον, ὁ δὲ γάμος ἐτελέσθη τὸν Ἰούλιον τοῦ 1777. Σὴνεται ἐν τῷ νῶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου ἐν Καλκούτῃ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου Γουλιέλμου Ἰόνσον. Ἡ νεόνυμφος, καίτοι μόλις δεκαπενταετής, διεκρίνετο διὰ τὴν ἐξοχὴν αὐτῆς

καλλονῆν. «Ἦτο ἡ ὠραιότερα γυνὴ τῆς Καλκούτῃς.» Οἱ νεόνυμφος ἦσαν τὸ εὐτυχέστερον ἐπὶ τῆς γῆς ζεύγος, διότι ὁ Grand ἤγαπα θερμότερα τὴν νεκρὰν σύζυγόν του.

Ἀλλὰ τὸ κάλλος ὑπόκειται εἰς κινδύνους. Ἐν ἔτει 1778 μετέβη εἰς τὰς Ἰνδίας Ἀγγλος τις εὐκατάστατος, ἡλικίας 38 ἐτῶν, ὅστις ἄμα τῇ ἐμφάνει τῆς ἐν τοῖς ἀριστοκρατικαῖς τῆς πρωτεύουσας κύκλοις ἐπινομάσθη «ὁ ὠραίος Ἀγγλος», διότι ἦτο πράγματι σπανίως καλλο- νῆς ἀνὴρ. Ὁ Ἀγγλος οὗτος, ὅστις ἐκαλεῖτο Φίλιππος Φράνσης, ἰδὼν τὴν κυρίαν Grand ἐρωτεύθη αὐτὴν καὶ ἤρξατο παρακολουθεῖν τὰ διαθήματά της καὶ ἐνοχοποιῶν αὐτὴν διὰ ἐκτάκτων περιποιήσεων. Ἐσπείραν μάλιστα τινὰ εὐρέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ ἡ πόλις ἀντήχησεν ἐκ τοῦ σκανδαλώδους τούτου ἐπιστοδίου. Ὁ σύζυγός της, ὀργισθεὶς εἰς ἄκρον, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Φράνσης, καὶ ἐζήτησεν ἀποζημίω- σιν διὰ τὴν προσβληθεῖσαν τιμὴν τοῦ 160 χιλ. ἀγγλικῶν λιρῶν. Ἡ δίκη ἀρξάμενη τὸν Ἰανουάριον 1779 ἐπεράτωθη τὸν Μάρτιον τοῦ αὐ- τοῦ ἔτους καὶ ὁ Φράνσης καταδικάσθη νὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν 5 1/2 χιλ. λιρῶν, μετ' ὃ ὁ Grand ἐγκατέλιπεν ἠριστικῶς τὴν σύζυγόν του εἰς τὴν τυχὴν τῆς.

Ἐν ἔτει 1780 ἡ κυρία Grand μετέβη εἰς Εὐρώπην καὶ ἐξελέξατο ὡς διαμονὴν της τοὺς Παρίσιους, ὅπου, ὡς λέγουσιν οἱ ἱστορικοὶ, ἐζῆσε δεκαεὶ ὅλα ἔτη ἄσημος καὶ ἄγνωστος, χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν ἐλάχιστην ἀφορμὴν νὰ ἐμιλήσῃ ὁ κόσμος περὶ αὐτῆς. Κατὰ τὸ δίκασμα τοῦτο ἐγνωρίσθη μετὰ τῆς Ἰωσηφίνης, τῆς συζύγου τοῦ Ναπολέοντος, ἣτις ἐλαυθεῖσα ἐκ τῆς ὠραιότη- τος καὶ τῆς εὐγενεῖς συμπεριφορῆς αὐτῆς, τὴν ἠγάπησε καὶ τὴν ἐπροστάτισεν.

Ἐν ἔτει 1797 ὁ Ταλλεϋράνδος διαφύσθη ὑ- πουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ναπολέοντος, καὶ τότε κατὰ πρῶτον εἶδε τὴν κυρίαν Grand κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ γραμμα- τέως. Ἡ κυρία Grand ἐζήτησε μίαν ἀπόκασιν παρὰ τῷ ὑπουργῷ, διότι εἶχε διαδοθῆ ὅτι ὁ Ναπολεὼν εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσβάλῃ εἰς Λονδί- νον καὶ νὰ λεηλατήσῃ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγ- γλίας, ἐν ἣ ἔειχεν αὕτη τὴν κινήτην αὐτῆς περιουσίαν ὅλην, χρήματα, πολυτιμοὺς λίθους κτλ. Ὁ Ταλλεϋράνδος ἤκουσε μειδιῶν τὴν ἀφή- γησιν τῆς γυναικὸς, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἔγγραφον, δι' οὗ ἐξουσιοδοτεῖτο νὰ λάβῃ ἐκ τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης πᾶν τὸ ἀντικὸν αὐτῆ, ἐν ἣ περιπτώσει ὁ στρατὸς τοῦ Ναπολέοντος ἤθελεν εἰσβάλλει εἰς Λονδίον. Μαθὼν τοῦτο ὁ Ναπολεὼν ὠργίσθη μεγάλως κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ του, ὃν καὶ ἐκά- λισεν ἀμέσως παρ' ἐαυτῷ διὰ τοῦ Fouché. «Πῶς μὰς ἐκθέτεις; ἀνέκραξεν ὁ Ναπολεὼν ἄμα εἰσῆλθεν ὁ Ταλλεϋράνδος. Δὲν ἔνοαίς ὅτι ὅλοι οἱ παρ' ἡμῖν προσεβηταὶ θὰ λαμβάνωσι τοῦ λοι- ποῦ τὰς ἰδιότητάς των παρὰ τῆς ἐρωμένης σου;» — Ὅχι τῆς ἐρωμένης μου, ἀπήντησεν ὁ Ταλλεϋράνδος, ἀλλὰ τῆς συζύγου μου. Καὶ πράγ- ματι κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1802 ἡ κυρία Grand ἐγένετο πριγκίπισσα Ταλλεϋράνδου.

Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ὁ Πάπας εἶχεν κρεῖ τὸν κατὰ τοῦ Ταλλεϋράνδου ἐσφενδονι- σθέντα ἀφορισμὸν, ἀλλὰ ἐκηρύχθη ὅλων ἐναντίος εἰς τὸν γάμον τοῦτον, δηλώσας ὅτι οὐδέποτε θὰ

δεχθῆ εἰς ἀπόκασιν «τὴν Κυρίαν ταύτην» (celle dame, ὡς ἀνομάζε τὴν πριγκίπισσαν) Καὶ ὁ Ναπολεὼν δὲν τὴν συνεπαθεῖ καὶ τὴν εἰδέχτο πάντοτε ψυχρῶς, ἀν καὶ εἶχε μεγάλην ἀνάγκην τοῦ συζύγου της, τοῦ ἰκανωτάτου αὐτοῦ ὑπουρ- γοῦ. Ὅτε ἡ Κυρία Ταλλεϋράνδου ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν αὐλὴν μετὰ τὸν γάμον της, ὁ Ναπο- λέων μὲ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἀβλαδεικν τῇ εἶπε κατὰ πρόσωπον. «Ἐλπίζω ὅτι ἡ εἰς τὸ μέλλον καλὴ διαγωγή τῆς Κυρίας Ταλλεϋράνδου θὰ ἐπιφέρει τὴν λύθην τῆς διαγωγῆς τῆς Κυρίας Grand.» Εἰς τὴν ἀπόστομον ταύτην παρατήρη- σιν αὐτὴ ἀπεκρίθη, ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο τὸ καλ- λίτερον θὰ ἦναι ν' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῆς κυρίας Ἰωσηφίνης» (τῆς συζύγου τοῦ Να- πολέοντος). Καὶ πράγματι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου της μέχρι τοῦ θανάτου της ἡ μὴν της ἐπι- θυμία ἦτο νὰ τηρήσῃ τὴν πίστιν τοῦ ἀνδρός της καὶ σεβαστὸν τὸ ὄνομά του. Ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ διαζυγίον της τὸ σέβας καὶ ὁ θαυμασμός της πρὸς αὐτὸν οὐδὲν εἶχεν ἄρειον. Ὁ πρῶτος σύζυ- γός της, κ. Grand, μετέβη βραδύτερον εἰς Πα- ρίσιους, καὶ τοσαύτη ὑπέβη ἡ ἀμνησικακία της, ὥστε κατόρθωσε διὰ τοῦ Ταλλεϋράνδου νὰ τῷ δοθῆ λαμπρὰ θέσις, ἡ τοῦ ἐκτάκτου ἀπε- σταλμένου εἰς τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλ- πίδος.

Ἄλλ' αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι τῆς πριγκίπισσας Ταλλεϋράνδου ἦσαν μεμετρημέναι. Ὁ Ταλλεϋ- ράνδος ταχέως ἐκορίσθη καὶ τοῦ κάλλους της καὶ τῆς ἀφελείας της, ὡς εἶλεγε, καὶ ἐν ἔτει 1815 ἐκηρύχθη τὸ διαζυγίον. Κατὰ τοὺς ἄρους τοῦ διαζυγίου τοῦτο ἔλαβεν ἡ πριγκίπισσα τὴν ἀδειαν νὰ κατοικήσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ ἐ- τησίαις ἐπιχορηγήσεως 60 χιλιάδων φράγκων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγου μῆνας ἐπίστρεψεν εἰς Γαλ- λίαν καὶ κατόκησεν ἐν ἰδιοκτητῷ ἐπαύλει Beau- séjour καλουμένῃ παρὰ τὸ Auteil. Ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲ ταύτῃ τὰ πάντα διεσκεύασεν ὡς ἦσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρίγκηπος Ταλλεϋράνδου. «Ἐπιθυμῶ, εἶλεγε, ὅλα τὰ ἀντικείμενα νὰ μ' ἐνθυ- μίζωσι τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας, ἃς διήλθον μετὰ τοῦ καλλίτερου τῶν φίλων μου (ἐνοῦσα τὸν Ταλλεϋράνδον).

Ἡ ἐπιφανὴς αὕτη γυνή, ἡ δεχθεῖσα ἄλλοτε ἐν ταῖς αἰθούσαις της πᾶσαι τὰς ἐπισημότητας τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας, ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1835. Καὶ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς στιγ- μὰς ἔλαβε μέρος εἰς δραματικὸν ἐπιστόδιον. Αἰ- σθανομένη προσεγγίζοντα τὸν θάνατον παρέ- δωκεν εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῶν Παρισίων μικρὰν πιθιδά μὲ τὴν ἐντολήν νὰ ἐγγειρισθῆ αὕτη εἰς τὴν κόμησσαν δ' Ἑστινία. Ὁ ἀρχιε- πίσκοπος ἠτοίμαζετο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγ- γελίαν ταύτην, ὅτε ἀνθρωπὸς τις, ἀντιπροσω- πεύων τὸν Ταλλεϋράνδον, διεμαρτυρήθη λέγων ὅτι ἡ πιθὶς δέον νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν πρίγκηπα. Ἡ κόμησσαν δ' Ἑστινία ἀντίστη εἰς τοῦτο, καὶ ἐπῆλθε λογομαχία σφοδρὰ, καθ' ἣν προσε- κλήθη ὁ εἰρηνοδικὸς, ὅστις παρέλαθε τὸ κιβώτι- ον, τὸ ὅποιον περιεῖχεν ὅλα τὰ πολυτιμα- κοσμήματα τῆς πριγκίπισσας, ὃν ἡ ἀξία ἦτο ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων. Ὁ Ταλλεϋράνδος πληρώσας 200 χιλ. φράγκων ἔλαβε τὸ κιβώτιον εἰς τὴν ἐξουσίαν του, ἀλλὰ περὶ τοῦ περιεχομέ- νου αὐτοῦ οὐδεὶς ποτε ἔμαθεν!...

Ἡ πριγκίπισσα Ταλλεϋράνδου.

Ἡ πριγκίπισσα Ταλλεϋράνδου ἐτάφη ἐν τῷ νεκροταφείῳ Mont-Parnasse τῶν Παρισίων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς οὐδὲν ἐπιγράμμα ἀνεφέρετο εἰς τὸν μετὰ τοῦ πριγκίπισπος γάμον τῆς. Ἐν τῷ ληξιαρχικῷ βιβλίῳ τοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ εὐρηται ἡ ἐξῆς σημείωσις: «Τῆ 12 Δεκεμβρίου 1835 ἐκηλεύθη τὸ λείψανον τῆς Δικατερίνης, χήρας τοῦ κ. Γεωργίου Grand, τῆς πολιτικῆς γνωστῆς ὡς πριγκίπισσας Ταλλεϋράνδου, ἀποθανούσης ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν. Σήμερον τὸ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ τάφου εἶναι ἐξηλείμμενον, καὶ ἡ πλάξ αὐτοῦ κεκαλυμμένη ὑπὸ ἀγρίων χόρτων. Ἡ γυνή, ἥς τὸ κάλλος ἐφημιζέτο ἀπὸ τοῦ Γάγγου μέχρι τοῦ Σηκουάν, καίτοι ἐν τάφῳ, ὅστις οὐδὲ τὸ ὄνομα τῆς φέρι!

Τρία ἔτη μετ' αὐτὴν ἀπέθανεν ὁ πριγκίψ Ταλλεϋράνδος. Περιέργη εἶναι ὅσα λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ: «Ἦτο εὐγενὲς κατὰ γωγῆς, ὡς ὁ Μακιαβέλλης, ἦτο κληρικὸς ὡς ὁ Λονδῆ, ἀσεβὴς ὡς ὁ Fouché, εὐφυὴς ὡς ὁ Βολταίρος καὶ ζωλὸς ὡς ὁ Διαιβόλος.»

Ἡ εἰκὼν τῆς πριγκίπισσας Ταλλεϋράνδου, ἣν παραθέτομεν, εὐρίσκειται ἐν ἐλασιγραφίᾳ σχεδὸν ἀπαρατήρητος ἐν Βερσαλλίαις.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ SCRIBE

ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΖΥΓΟΙ

Κωμωδία μονόπρακτος κατ' ἑλευθεραν μετάφρασιν
 ἴπιο
 Θ. Ν. Φ.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

(Ἡ σκηνὴ ἐν τοῖς περὶχώροις τῶν Θηβῶν.)

ΕΛΙΖΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ.

Ἐλιζα. Ποῖος ἦτο;
Ἀναστασία. Δὲν ἐκτύπησαν, κυρία, οὐτὲ ἐφάνη κανεῖς.
Ἐλιζα. Ἠπατήθη, ὡς φαίνεται. Δὲν ἤξεύρεις τί ἀνησυχίαν εἶχα ἐν τούτοις παρηλάθε καὶ ἡ ὥρα. Ἐσίμμεναν ἡ πέμπτη, νομίζω
Ἀναστασία. Περιμένετε. Φαίνεται κανένας; ὀλόκληρον χρόνον τώρα εἰμεθα εἰς αὐτὴν τὴν ἐρημίαν καὶ ψυχὴ γεννητὴ δὲν ἦλθε νὰ μᾶς χαρετήση. Πῶς λοιπὸν τώρα ἀνησυχεῖτε; Πόθεν αὐτὴ ἡ ἀνυπομονή;
Ἐλιζα. Εἶνε τρόποντι ἀνεξήγητον τί αἰσθάνομαι ἐνίοτε.
Ἀναστασία. Δὲν σὰς τὸ ἔλεγα ἐγὼ ὅτι αὐτὴ ἡ μοναξιά θὰ σὰς μελαγχολήσῃ καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ ἐξυπνήσῃ καὶ ἡ καρδιά. Νὰ ἤξευρες, κυρία, τί κακὸν πρᾶγμα εἶναι νὰ μένῃ μία κόρη ἀνύπανδρη! Δὲν τὸ λέγω τοῦτο, διότι ἔχασα τρεῖς προξενιαῖς, ἀλλὰ...
Ἐλιζα. Ἀλήθεια, Ἀναστασία; ἔχασες προξενιαῖς;
Ἀναστασία. Ναι, νὰ σὰς χωρῶ ἡ τελευταία ἦτο εἰς ἄ 1862. Τὸν ἴδιον χρόνον ἐμβῆκα νταντὰ εἰς τὸ σπῆτι σὰς. Ἀπὸ τότε ὅλας εὐλογηθῆκαν καὶ μόνῃ ἐγὼ ἀπόμεινα κοριτζί.

Ἐλιζα (στεναζούσα) Ἄχ! ἂν ἤξευρες!
Ἀναστασία. Τί τρέχει; Μήπως ἔχομεν κανένα αἰσθημα καὶ δὲν μοῦ τὸ ἐμπιστεύεσθε;
Ἐλιζα. Ἐγὼ; Θεὸς φυλάξοι!
Ἀναστασία. Λοιπὸν τότε ἴσω; κανεῖς θὰ σὰς ἐξεφρόσθη;
Ἐλιζα. Ἄν ἦτο μόνον αὐτό! Ἐγὼ εἶμαι...
Ἀναστασία. Τί εἶσθε; Τί ἐπάθετε;
Ἐλιζα. Εἶμαι ὑπανδρευμένη.
Ἀναστασία. Ἐπανδρευμένη; Σεῖς τόσο ταπεινὴ, τόσο ἠνθρωπαλὴ; Ποῖος νὰ τὸ πιστεύσῃ!—Καὶ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ σύζυγος, ὁ ἀγνώριστος;
Ἐλιζα. Οὐτ' ἐγὼ δὲν τὸν γνωρίζω.
Ἀναστασία. Χριστὸς καὶ Παναγία! Καὶ τώρα ἐνθυμηθήτετε νὰ μοῦ τὸ εἶπητε;
Ἐλιζα. Τὸ εἶχον μυτικὸν τόσον καιρὸν, ὅστε καὶ ἐγὼ τὸ ἐληγομύθησα. Τὸ συνοικέσιον αὐτὸ, Ἀναστασία μου, ἔγεινεν ἐνφ' ἀκόμῃ ἡμῖν εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἔγεινε χάριν οἰκογενειακὸν συμπεφρόντων καὶ κατ' ἀπαίτησιν τῆς θείας μου. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου ἀπεχωρίσθημεν, καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἀμέσως εἰς αὐτὸ τὸ ἐρημητήριον, ὅπου οὐδέποτε ἐφροντάσθη ὅτι ἦτο ποτε πιθανὸν νὰ συναντηθῶμεν πάλιν. Ἄλλ' ἀπροσδόκητος σήμερον ἔλαβον μίαν ἐπιστολήν, ἣ ὅποια μὲ κατετάραξε καὶ ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ σχέδιά μου. Ἰδὲ τί μοῦ γράφουν.
Ἀναστασία. Ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. (ἀναγινώσκει.) Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Δεκεμβρίου «Φιλτάτη μου! Ὁ Κλέων Καλλιᾶδης εἰν' ἐδῶ...» Μπα! Ἄν εἶνε ὁ Καλλιᾶδης, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα μικρὸν, ἐκεῖνος ἦτο χαριεστάτος παιδίον. «Ἐννοεῖς ὅτι μετὰ ὀκταετῆς περιηγήσεις ἠλλοιώθη ὀλίγον, ἀλλ' ὅσοι ὠμίλησαν μετ' αὐτοῦ, ὁμολογοῦσιν ὅτι εἶνε εὐφρόντατος καὶ ἐράσιμος τὴν συμπεριφορὰν. Φαίνεται ὅτι πολὺ τὸν ἐπασχολεῖ ὁ γάμος, ὃν ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ νεώτατος ἐτι τὴν ἡλικίαν...»
Ἐλιζα. Μόνον αὐτὸν ἐπασχολεῖ;— Ἄλλ' ἐγὼ τί νὰ εἶπω, ἦτις ἐξ ἀνάγκης θὰ προσπαθῶ ν' ἀρέσω εἰς σύζυγον, τοῦ ὁποῖου οὐτε τὰ αἰσθηματα οὐτε τὸν χαρακτήρα γνωρίζω; Καὶ φαντάσθω ὅτι ἐνδέχεται νὰ ἔλθῃ σήμερον.
Ἀναστασία. Αὐτὸ πάλιν πόθεν τὸ συμπεραίνετε;
Ἐλιζα. Τὸ λέγει ἡ ἐπιστολή, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνέγνωσες (τὴν λαμβάνει καὶ ἀναγινώσκει.) «Ἄφου ἐξήγησε πανταχόθεν πληροφορίας περὶ σοῦ καὶ δὲν τὸ κατώρθωσε, διότι ζῆς μεμονωμένη καὶ ὀλίγοι σὲ γνωρίζουν, ὡς ἔμαθον ἀπὸ φίλων σου ἐπιστήθιον, αὐριοῦ ἔρχεται νὰ σὲ εὐφρ. Θὰ φθάσῃ δὲ πεζὸς καὶ θὰ παρουσιασθῇ ὡς ἄγνωστος ὀδοιπόρος ἀποπλανηθεὶς καὶ ζητῶν δῆθεν καταφύγιον, καὶ ἂν μὲν εὐχριστήθῃ θὰ φανερωθῇ, εἰ δὲ μὴ, θὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν γέμον, ὅστις ἐνδέχεται νὰ καταστήσῃ ἀμφοτέρους δυστυχεῖς.» Λοιπὸν τώρα τί λέγεις;
Ἀναστασία. Φρονῶ ὅτι αὐτὸς ὁ σύζυγος εἶνε καθ' ὅλα καλὸς, καὶ πρέπει νὰ σὰς ἀρέσῃ,

Ἐλιζα. Δὲν λέγω ὅχι, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐννοῶ νὰ τὸν βιάσω, ὥστε θὰ τὸν ἀφήσω ἐλεύθερον ν' ἀποφασίσῃ; ἀλλὰ τί θέληγτρον θὰ εὐφρ εἰς μίαν ἐπαρχιώτισσαν; Ἦ γάρχει σύγκρισις μετὰ τὸ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐρασιμῶν κυριῶν τῆς πρωτευούσης; Θὰ φανῶ εἰς αὐτὸν ἀναμφιβόλως κακὴ καὶ ἀχαρῆς, τοῦτο δ' ἐννοοῦσα θὰ θορυβηθῶ, ὥστε δὲν θὰ ἠμπορέσω οὐδὲ λέξιν ν' ἀρθρώσω.
Ἀναστασία. Ὀλίγον θάρρος δά, Κυρία!
Ἐλιζα. Ἠξεύρεις τί ἐσυλλογίσθη; Κατ' ἀρχὰς νὰ μὴ μὲ ὀνομάσῃς. Εἶπε ὅτι ἡ Κυρία Καλλιᾶδου ἀπουσιάζει καὶ παρουσασίην με ὡς μίαν τῶν φίλων τῆς.
Ἀναστασία. Ἀκούσατέ μου, Κυρία. Αἱ λοξοδομοῖαι καὶ αἱ δοκιμαὶ πάντοτε εἰς κακὸν ἀποβαίνουν. Λιὰ τοῦτο προτιμῶ τὰ καθαρὰ πρᾶγματα. «Σοὺ ἀρέσκω, μὴ ἀρέσκεις.» Ἐτελείωσε. Μὲ τοιαύτας δοκιμὰς ἔχασα ἐγὼ τρεῖς γαμβρούς, καὶ τὴ ἀλήθειά, ἂν ποτε παρουσασθῇ τέταρτος, θὰ τὸν πάρω μὲ κλειστὰ μάτια.
Ἐλιζα. Δὲν πειράξῃς τώρα ἄς γίνῃ ὅπως εἶπον., ὦ Θεέ μου, τί θέλει αὐτὸς ὁ ὑπηρέτης;
 —
 ΣΚΗΝΗ Β΄.
 Λιθόριος καὶ οἱ ἀνωτέρω.
Λιθόριος. Κάτω εἰς τὴν θύραν προσμένει ἓνας ἄνθρωπος; λέγει ὅτι ἔχασε τὸν δρόμον του, καὶ δὲν ἤξεύρει ποῦ νὰ ὑπάγῃ.
Ἐλιζα. Τί ζητεῖ;
Λιθόριος. Ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ στεγνώσῃ τὰ ἐνδύματά του, διότι ἔξω χιονίζει καὶ κάνει ἓνα κρύον...
Ἐλιζα. (συγκεινημένη) Νὰ τὸν ὀδηγήσετε ἐδῶ ἐπάνω καὶ νὰ τὸν περιποιηθῆτε μὲ πάντα τρόπον.
Λιθόριος. Μάλιστα, Κυρία.
Ἀναστασία. — Τίποτε νὰ μὴ τοῦ λείψῃ, ἦκουσες;
Λιθόριος.—Εἰς τὰς προσταγὰς σὰς.
Ἐλιζα.—Εἶπε ὅτι τὸν παρακαλῶ νὰ περιμένῃ μίαν στιγμὴν, δὲν θὰ ὀργισομεν (ὁ Λιθόριος ἀπέχχεται).
Ἀναστ.— Ἄς σπεύσωμεν, κυρία, διότι ὅταν ἔρχεται ὁ γαμβρὸς καὶ μάλιστα Δεκέμβριον μῆνα, δὲν ἀρμόζει νὰ περιμένῃ εἰς τὸν προθάλαμον.
Ἐλιζα.—Ἐλα, ἄς ὑπάγωμεν; τίση αἰσθάνομαι συγκίνησιν, ὥστε δὲν τοιμῶ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, (ἐξέρχεται).
 —
 ΣΚΗΝΗ Γ΄.
 Λιθόριος, εἶτα Πισπύρης κρατῶν ὀδοιπορικὸν σάκκον.
Λιθόριος.— Ἀπ' ἐδῶ ὀρίσατε, κύριε, ἀπ' ἐδῶ.
Πισπ.— Μὴ πειράζεσθε παρακαλῶ τόσο πολὺ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἐνοχλήσω. Ἐξάίρετα ἐμποροῦσα νὰ μένω καὶ κάτω καλὴ ἦτο καὶ τοῦ μαγειρεῖον ἡ φωνιά. Ὁραία, μὲ τὴν ἀλήθειαν ἐπανεὶς καὶ ὠραία δωμάτια!
Λιθ.— Ἡ Κυρία διέταξε νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι θὰ ἔλθῃ ἀμέσως καὶ ὅτι, ἂν ἀγαπᾶτε ν' ἀναπαυθῆτε καὶ νὰ πάρετε κάτι τι.

Πισπ.— Τίση μεγάλη εὐγένεια αὐτῶν τῶν οἰκοκυριῶν, παρὰ ὅσον πρᾶγμα ἀλλὰ νὰ σὲ εἰπῶ δὲν ἀνοήμαι, διότι ἔχω μία πείνα καὶ μία δίνα...
Λιθ. προσκλίνων.— Μαθρον ἀγαπᾶτε ἠοισινάτο;
Πισπ.— Κρασί νὰ ἦνε καὶ ἀδιὰφορον τὸ χροῖμα ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος καλόβολος καὶ ὅτι μοῦ δώσουν, δὲν λέγω ὅχι.
Λιθ.—Θὰ σὰς φέρω, κύριε, παλαιὸ τῆς Κηφισίδος καὶ καλὸ χοιρομέρι. (Ἐξέρχεται προσκλίνων).
Πισπ.—μονολογῶν— Κρασί παλαιὸ καὶ χοιρομέρι! χαρὰ ἴσῃν ὑποδοχῇ! Κίποιαι θὰ μὲ εἶδεν ἀπὸ τὸ παρᾶθρον ἐρχόμενον. Ὅταν ταξειδεύης περὶ εἰν' εὐλογία Θεοῦ καὶ μὲν ἀργεῖς ὀλίγον, ἀλλὰ θὰ φύγῃ τάχα ἡ κυρὰ Πισπύρη ἀπὸ τὸ σπῆτι, ἢ τὸ πρωτόκολλον τῆς Δημαρχίας ἀπὸ τὴν θέσιν, του, ἂν φθάσω ὀλίγον ἀργότερα; Ἄς ξεφορτωθῶ ἐν τούτοις αὐτὸν τὸν σάκκον τὸν ὁποῖον ὡς ἄλλη Πηγελοπῆ ἔραψε μὲ τὰς ἐργὰς τῆς χειρὸς ἡ κυρὰ Πισπύρη (ἀποθέτει τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς τραπέζης). Τί σου εἶναι αὐταῖς αἱ γυναικες! ἐπειδὴ εἰς τὴν νεότητά μου ἔκαμα καὶ ἐγὼ τὸ χροῖός μου καὶ μερικά θύματα, ἂν ἀγαπᾶτε, τώρα μόλις ἀπουσιάζω, ἀμέσως ἡ κυρὰ Πισπύρη μὲ κερανοβολεῖ μὲ τὰς τρυφερότητάς τῆς, ἐπειδὴ, λέγει, εἶναι ζηλότυπος! Ἐγὼ ἀληθῶς καρδίαν εὐαίσθητον, εἶμαι καὶ εὐμορφολύς κίπως, ἀλλὰ τί πταῖω; τί νὰ κάμω ἀφοῦ βαστῶ ὡς φαίνεται τὸ βοτάνι τῆς ἀγάπης καὶ μοῦ ἔρχονται τὰ κελεποῦρια βροχηδόν;
 —
 ΣΚΗΝΗ Δ΄.
 Πισπύρης. Ἀναστασία (εἰσερχομένη μυστηριωδῶς καὶ διὰ φωνῆς χαμηλῆς).
Ἀναστασία.—Κύριε.
Πισπ.—Τί τρέχει;
Ἀναστ.— Ὁ Κύριος θὰ ἦναι βέβαια ὁ εὐμορφος; ταξειδιότης τὸν ὁποῖον ἐφιλοξενήσαμεν;
Πισπ. Ἐγὼ αὐτὸς.
Ἀναστ. (κατ' ἴδιαν). Τί συμπαθητικὴ φυσιογνωμία! ἀμέσως τὸν ἐγνώρισα ἀπὸ τὸν ἄερα τῆς οἰκογενείας (μυστηριωδῶς). Ἡ κυρία ἀκόμῃ ἐνδύεται καὶ ἔτρεξε νὰ σὰς προειδοποιήσω. Μὲ παρηγγεῖλε νὰ μὴ εἶπω τίποτε, ἐγὼ ὅμως ἔκαμα ὅτι ἔπαρεπε διὰ τὸ καλὸ καὶ τὸν δύο σὰς; λοιπὸν σιωπῇ.
Πισπ. (κατ' ἴδιαν) Αὐτὴν παραλαλεῖ, ὡς φαίνεται.
Ἀναστ. Δὲν ἔβλεπε τὴν ὥραν νὰ ἔλθετε, διότι σὰς ἀγαπᾶ, μάθετε τὸ ἀπὸ ἐμὲ.
Πισπ. (ἐκπεπληγμένος). Πῶς τί; μὲ ἀγαπᾶ λέγει;
Ἀναστ.—Σιωπῇ; ἦθελε νὰ σὰς παρουσιασθῇ μὲ ἄλλο ὄνομα καὶ νὰ σὰς δοκιμάσῃ; ἀλλὰ πρὸς τί τόσαι προφυλάξεις; τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει, ὅταν πρόκειται περὶ εὐτυχίας. Καὶ σεῖς, νὰ εἰπόμε τὴν ἀλήθειαν, τί τὰ θέλετε τὰ κλοδογνησίματα; ἀφοῦ εἶσθε εἰς τὸ σπῆτι σὰς καὶ σὰς προσμένει μία τόσον ὠραία σύζυγος; Ὁς βλέπετε γνωρίζω, κύριε, ὅσα γνωρίζετε καὶ σεῖς.

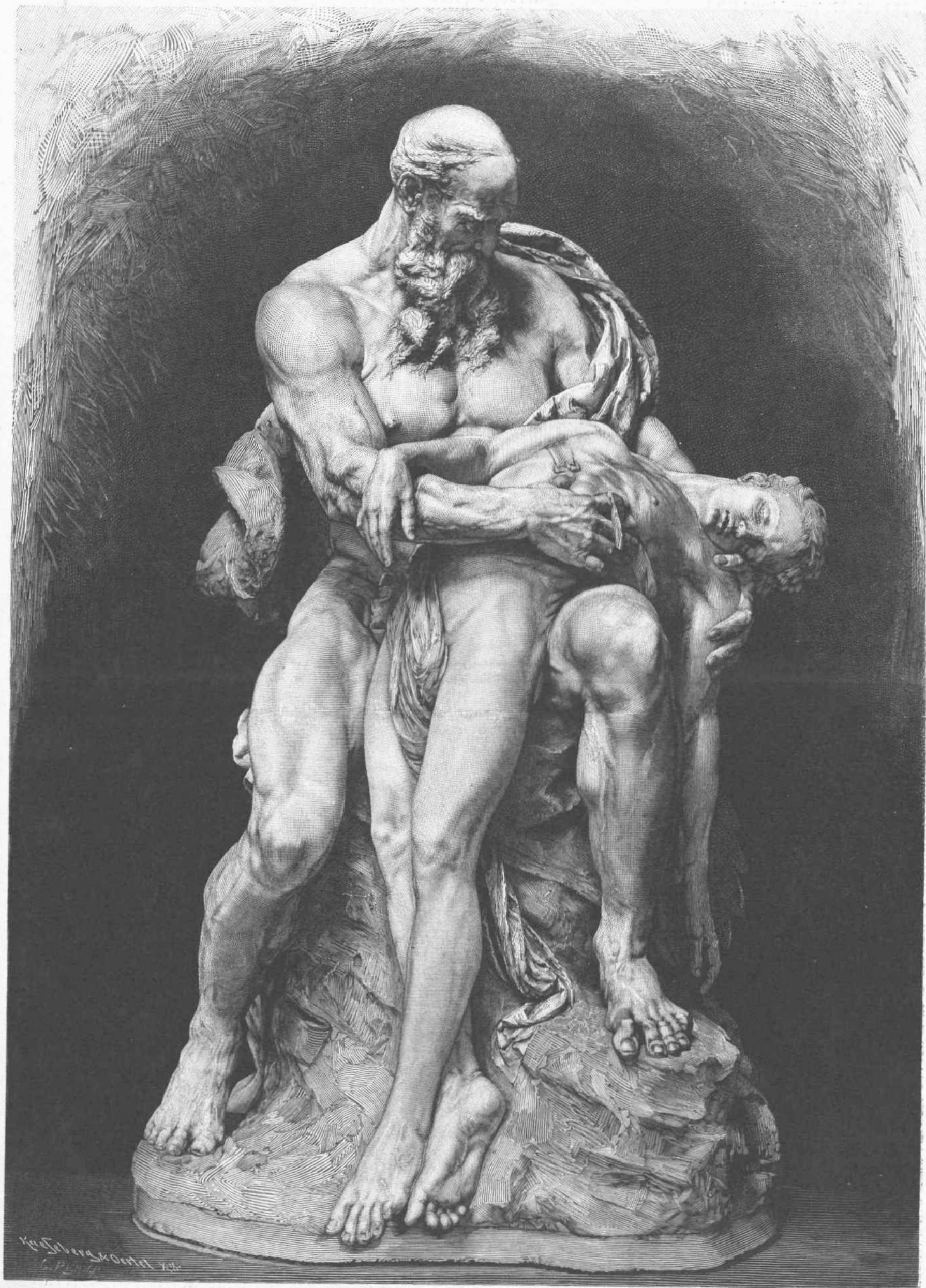
Πισπ. (κατ' ἴδιαν) καὶ κάτι περισσότερον (ὕψηλοφώνως). Καλὸ ποῖος θαρρεῖτε πῶς εἶμαι;
Ἀναστ.—Εἶσθε ὁ ἀσθενὴς τοῦ σπητιοῦ καὶ ὁ σύζυγος τῆς ὠραίας μου Κυρίας.
Πισπ. (ζωηρῶς)— Τί! πῶς εἶπετε; νὰ τὸ ἀκούσω πάλιν παρακαλῶ (κατ' ἴδιαν) νὰ καὶ ἄλλη ἐρωτικὴ τύχη, ἀπροσδόκητος... βέβαια τὸ ἄστρον μου μὲ εὐνοεῖ.
Ἀναστ.— Δὲν ἐνθυμείσθε τὴν Ἀναστασίαν ὅπου σὰς ἔκαμε στράτα ἀπὸ τὰ χροῖα.
Πισπ. Ναι, ἐνθυμοῦμαι ὀλίγον τι.
Ἀναστ. (κατ' ἴδιαν). Καλέ, σὰν νὰ τὸν βλέπω μικρὸν... δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, αὐτὸς εἶναι.
Πισπ. (κατ' ἴδιαν) Ἄς γίνῃ ὅτι γίνῃ ἀφοῦ τὸ ἔχει ἡ μοῖρα μου νὰ ἔρατωῦν τὰς κυρίας καὶ νὰ τὰς τρελλαίνω, ἠμπορῶ νὰ ἀντισταθῶ εἰς τὸ περαιομένον;
Ἀναστ. Προσεῖξτε νὰ μὴ εἶπητε εἰς τὴν Κυρίαν μου ὅτι σὰς εἰδοποίησα; ὅταν ἔλθῃ ἡ ὠρα φανερώσεσθε.
Πισπ. Εἶναι εὐμορφὴ ἡ γυναικά μου;
Ἀναστ. Ὁρασιότη! ἀκούεις ἐκεῖ! εἰκοσι χρόνον κόρη, ἀφράτη καὶ ὁροσερὴ ὡσὰν τὸ κρῖον νερό.
Πισπ. Τὸ δὲ κτήμα ἐδῶ πῶς εἶναι;
Ἀναστ. Αὐμπρόν, παντοῦ δάση, λειβάδια, ἀμπέλια.
Πισπ. Ἄ, καὶ ἀμπέλια, θὰ ἔχομεν λοιπὸν καὶ καλὸ κρασί;
Ἀναστ. Καὶ θαναμίσιον! Τὰ ὑπόγεια εἶναι γεμάτα στίβας.
Πισπ.— (Κατ' ἴδιαν). Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι ἄσχημον πρᾶγμα νὰ γίνω κ' ἐγὼ μιὰ φορὰ σὴ ζωή μου κτηματίας. Ὅτι βροεῖ ἄς καταβῶσῃ, (γρονθῶν τῇ φωνῇ). Ἄς ἦνε λοιπὸν, κυρὰ.
Ἀναστ.—Λέγετέ με, παρακαλῶ, Ἀναστασία.
Πισπ. Μάλιστα, ἀγαπητὴ μου Ἀναστασία, παραδέχομαι τὴν γνώμην σου, ὥστε εἰμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι.
Ἀναστ. Αὐτὸ καὶ ἐγὼ ἐπεθύμουν.
Πισπ.—Εὐκόλος συμβιβασμός. Κίποιος ἔρχεται, μήπως εἶναι τὸ χοιρομέρι;
 (Ἐπειτα συνέχεια).

ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΗΛΙΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

(μετὰ εἰκόνας)

Ἄφ' ὅτου τὰ βλέμματὰ ἡμῶν, ἐνισχυθέντα ὑπὸ τῶν ἀρίστων τηλεσκοπίων, εἰσδύοισιν εἰς τὸ στερώμα καὶ διακρίνοισιν καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν περικυκλόντων τὴν σφαιρὰν ἡμῶν κόσμων, παρουσιάζεται εἰς ἕκαστον παρατηρητὴν τὸ ζήτημα, πῶς ἐμφανίζονται ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ φαινόμενα ἐξ ἄλλου σημείου, ἀπέχοντος τῆς γῆς ἡμῶν, πῶς φαίνεται ἐκεῖθεν ἡ γῆ καὶ ἂν ἐν γένει ἦναι ὁρατὴ. Τὰ ζητήματα ταῦτα διεγείρονται ἐν ἡμῖν ἰδίως; ἐν ὧσιν ὀλίκις τῆς σελήνης ἐκλείψεις, ὅταν ἤξεύρωμεν ὅτι ἡ γῆ ἡμῶν εἶναι ἡ ῥίπτουσα τὴν σκιάν τῆς ἐπὶ τοῦ

οὐρανίου αὐτῆς συνοδοιπόρου (τῆς σελήνης), καὶ ὅτι ἡμεῖς εἰμεθα ἡ προκαλοῦντες τὸ φαινόμενον τοῦτο. Ἀμέσως ἐννοοῦμεν ὅτι ἐπὶ τῆς σελήνης δέον νὰ κληθῇ τοῦτο ὀλικὴ ἐκλείψις ἡλίου, καθότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σελήνη εἶναι ἡ ῥίπτουσα ἐπὶ τῆς γῆς τὴν σκιάν αὐτῆς.
 Ἄς μεταθεθῶμεν ἐπὶ στιγμὴν ἐπὶ τῆς σελήνης καὶ ἄς ἐξετάσωμεν τίς ἡ ὄψις αὐτῆς σκιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Τὸ μέρος, ὅπερ παριστᾷ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν, καίτοι 30 περίπου μοίρας μακρὰν τοῦ ἀρκτικού πόλου τῆς σελήνης, πλησίον τοῦ δροῦς Ἀριστοτέλους, οὐ αἰ ἀπότομοι κορυφαὶ ὑψοῦνται 10 χιλιάδας ποδῶν ὑπερᾶνω τοῦ ποτίου, ὅπερ παριστᾷ ἡ εἰκὼν. Ἡμεῖς εὐρισκόμεθα καθ' ὑπόθεσιν ἐπὶ ἐτέρως κορυφῆς τὸ αὐτὸ ἐχούσης ὕψος καὶ ἐπιβλέπομεν περιφέρειαν 30 γεωγραφικῶν μιλίων, ὅτι βλέπομεν δὲν εἶναι γέννημα φαντασίας ἀλλ' ἡ πραγματικότης. Τοιαύτην εἰκόνα εἰλικρινῆς τεχνίτης ὄφρα νὰ γράψῃ, εἰν ἡδύνατο νὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς σελήνης.
 Πόσον μεγαλοπρεπὲς θὰ ἦτο τοιοῦτον θέαμα, μεγαλοπρεπὲς συνάμα καὶ φρικώδες! Ἐν τῷ μέλει οὐρανῷ κίωρεται μέλας δίκκος, ἡ γῆ ἡμῶν, περιστεμμένη ὑπὸ χρυσαυτοῦς κύκλου φωτός, τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν' ἡ ἀντανάκλωνται ζωηρῶς αἱ ἀκτίνες τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως. Πρὸς τὰ δεξιὰ ἐμφανίζονται αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, καθότι ἐκ τῆς θέσεως ἡμῶν παρατηρουμένη ἡ ἐκλείψις βαίνει πρὸς τὸ τέλος. Ὁ ἥλιος, καίτοι φαινόμενος ἐκ τῆς σελήνης ἐπίσης μέγας ὡς βλέπομεν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς, ἐμφανίζεται ἡδὲ ἐν διαμέτρῳ κατὰ τρεῖς φορές μικρότερος τῆς γῆνιου σφαιρας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἡ ἐκλείψις ἡλίου ἐπὶ τῆς σελήνης πολὺ διακεστέρη εἶναι ἡ παρ' ἡμῖν, οὔτινες βλέπομεν τὴν σελήνην σχεδὸν μεγάλην ὡς τὸν ἥλιον.
 Ἐκλείψις ὀλικὴ ἡλίου ἐπὶ τῆς σελήνης δύναται νὰ διαρκέσῃ σχεδὸν τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ἐπὶ τῆς γῆς δὲ μόλις ὀκτὼ λεπτά. Ἐνεκα τῆς διαρκείας ταύτης τὸ φαινόμενον ἐπὶ τῆς σελήνης παρουσιάζεται ὑπ' ὀλίως διάφορον ὄψιν. Τὰ ὄρη τῆς σελήνης, τὰ ὅποια δικαίως παρωμοιάσαν πρὸς τὰ ἠρασιεῖα ἡμῶν, ἐξέχουσι φωτιζόμενα καὶ σκιαζόμενα ἀποτόμως; ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀτμοσφαιρας; αἰγραμμά τῶν ἐπὶ τῆς σελήνης ἀντικειμένων φαινον τραχέια, οὐδὲ ἔχουσι τοὺς γλυκεῖς ἐκείνους χρωματισμούς, οὗς ἔχει ἡ γῆ ἡμῶν καὶ οὔτινες εἶναι ἀποτελέσματα τῆς περιβαλλούσης ἡμᾶς ἀτμοσφαιρας. Τὰ ὄρη τῆς σελήνης ἔχουσι ἀρκετὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ ἡμέτερα; οὕτω π. χ. βλέπομεν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνας ἡμῶν σιερὰς ὄρεων, ὁμοίων πρὸς τὰς Ἄλπεις μᾶς μὲ τὰς κορυφὰς καὶ τὰς κοιλάδας αὐτῶν.
 Πρὸς τ' ἀριστερὰ δὲ τῆς εἰκόνας βλέπομεν τὰ ὄρη τοῦ Καυκάσου, τὰ ὅποια εἶναι κατὰ τὸ ἤμισυ ἐσοικαμένα ὑπὸ τῆς γῆς. Τὴν σκιάν ταύτην πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἐλαφρῶς ἐρυθρὰν, διότι ἀπὸ τῆς γῆς ῥίπτονται αἱ ἀκτίνες τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως. Εἰς τὸ ἐρυθρὸν τοῦτο λυκαυγὲς ἐμφανίζεται ἡμῖν πρὸς τ' ἀριστερὰ πέτραν τῶν βραχυῶδων ὕψωσιων τοῦ Ἀριστοτέλους ἡμοῖα σιερὰ ὄρεων, τὰ ὅποια ἔλαβον παρὰ τῶν ἀστρονόμων τὸ ὄνομα τοῦ Εὐδοξίου.
 Τὸ ὅλον τῆς εἰκόνας ἔχει τι ψυχρὸν καὶ φρι-

Ο ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΚΑΡΟΣ

Όλακὴ ἐκλείψης τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς σελήνης.

ήγεμών κατά τὰς ἀκροασεις ἔχει πλησίον του καθήμενον καὶ τὸν πρῶτον σύμβουλόν του καὶ ἀλλόχρον του, Ἄφγανόν τυχοδιώκτην, φιλόδοξον καὶ ἀπαίδευτον, ὅστις κατῳρώσῃ νὰ προσελκύσῃ εἰς ἐκείνον τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀγαθοῦ ἄρχοντος. Παρὰ τὸν θρόνον ἵστανται καὶ οἱ σωματοφύλακες, κρατοῦντες τὴν δεξιάν ἐπὶ τῶν ξιφῶν, (ὄρα τὴν εἰκόνα).

Μας ἔφεραν σακμίνια καὶ τράπεζαν, ἐφ' ἧς παρήθησαν ἀηδεστάτην σοκολάταν καὶ αἰγάρα. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἡγεμόνος ὅλοι ἀνεξαιρέτως καπνίζουσι ἢ μασσοῦσι φύλλα καπνοῦ. Ἐν τοσοῦτῳ ζωηρᾷ ἐξηκολούθει ἡ συνδιάλειξις. Ὁ Σουλτάνος μὰς ἠρώτησε περὶ πολλῶν καὶ παικίλων πραγμάτων, ἀποδεικνύων πολλὴν εὐφροσύνην, ἀλλ' ἐνίστε καὶ μεγάλην ἀγνοίαν τῶν συμβαινόντων· ἰδίως ἐνδιεφέρετο περὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ περὶ τῆς θέσεως ἣν κατέχει ἡ Ἰσπανία ἐν τῷ πολιτικῷ τῆς Εὐρώπης συνιδρίφι· δὲν γνωρίζει εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν καὶ σπανίως εὐρίσκει μεταφραστὰς διὰ τὰς ὀλίγας ἐρημεύσας, αἰτίνας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν περιέρχονται εἰς χεῖράς του. Μὲ ἠρώτησεν ἐπανειλημμένως περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν, καὶ ἔμεινε ἐκπληκτὸς ἀκούσας παρ' ἐμοῦ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν πλοίων. Σημειώτέον ὅτι ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ὅτι ἔχει στόλον ἀξιόμαχον, ἂν καὶ ὁ στόλος οὗτος δὲν σύγκριται ἢ ἐκ τινῶν μόνον λέμβων, κακῶς καὶ τούτων ὀπισθημένον. Οἱ Σουλτάνοι ὅμως εἶναι κακοὶ ναυτικοὶ καθ' ὅλην τὴν πτωχίαν, καὶ μὲ τὰ ἐλαφρὰ αὐτῶν πλοίαρια ἐκτελοῦσι πλόας ἀρκούντως ἐκτεταμένους.

Ἀφ' οὗ μὲ ἠρώτησεν ἐπανειλημμένως περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τῶν παγκοσμίων ἐκθίσεων ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς γεωργίας ἐν Γαλλίᾳ. Τῷ ἐράνῃ δὲ λίαν περὶ τοῦ ὅτι ἔμαθεν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὅλη ἡ γῆ εἶναι καλλιεργημένη. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν μὰς ἐράτησεν ὁ ἡγεμὼν ἐν τῇ ἀκροασει, καὶ μάλιστα τόσον πολὺ, ὥστε καὶ ἐγὼ καὶ ὁ σύντροφός μου σχεδὸν ἀπελήθημεν ὑπὸ τοῦ ὕπνου. Παρατηρήσας τοῦτο μὰς εἶπε ν' ἀποσυρθῶμεν καὶ ν' ἀναπαυθῶμεν, ὅπερ καὶ ἐπράξαμεν λίαν προθύμως· αὐτὸς δὲ ἐξηκολούθησε δίδων ἀκροασεις εἰς τοὺς ὑπηκόους του.

(Ἔπειτα τὸ τέλος).

ΤΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ ΠΑΡ' ΑΦΡΙΚΑΝΟΙΣ

ΥΠΟ

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δικαστοῦ.

Διατελέσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὡς γνωστόν, ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἰδίως ἐν τῷ νομῷ Τριπόλεως τῆς Βαρθαρίας ὡς πρέεδρος τοῦ ἐν αὐτῇ Ἐρεταίου ἔσχον τὴν εὐτυχίαν ἵνα ἴδω καὶ ἐπισκεφθῶ πολλὰς ἀρχαιότητας καὶ περιέργα εὐρισκόμενα ἐν αὐτῇ καὶ ἔλθω ἐκ τοῦ συνέγγυος εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐσπούδασα τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν, ὄντα λίαν περιέργα μὴ συμπεριληφθέντα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀπωτάτου καὶ εἰσὶ ἀγνώστου νομοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Πεποιθήσας τις τυγχάνει παρ' ἄπαι τοῖς ἐνοικοῦσι λαοῖς ἐν Ἀφρικῇ ὅτι ὁ Θεὸς αἰετοπετρεῖται εἰς τιμωρὴν τῶν ἀδικημάτων· ἐστὶ τὸν ἔμφυτον αὐτοῖς, ἅτε τῆς μακαθημανικῆς θρησκείας ἐπιτασσούσης τοῦτο. Τὰ ἀφιέρωματα ταῦτα ἢ δῶρα προσφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῷ Θεῷ ὡς εὐγνωμοσύνης τεκμήριον, ἔνεκα εὐνοίας ἐπιδαψιλευθείσης παρ' αὐτοῦ τῷ ἀνθρώπῳ. Πολλὰκις ὅμως προσφέρονται ἀφιέρωματα ἐπὶ σκοπῷ, ἵνα παρακινήθῃ ὁ Θεὸς καὶ παρασχῇ αὐτῷ τῷ θάρρῳ ἐιδικὴν τινὰ χάριν. Τοιαῦτα δὲ ἀφιέρωματα προσεγγίζονται ὄχι μόνον τῷ Θεῷ, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνδρὶ, θεωρουμένῳ ὡς θρησκευτικῷ ἄρχοντι, Σειδῇ, Σεΐχῃ καὶ Μαραβούτῃ τινί.

Ἡ συνήθεια τοῦ προσφέρειν τῷ Θεῷ ἢ μεγίστη ἀγία τοῦ Ἰσλαμισμοῦ δῶρα εὐρίσκειται ἐν χρεῖσι παρὰ τοῖς Ἀσιατικοῖς ἔθνεσιν ἐκ τῶν ἀρχαιότατων, ὧν ἴσμεν, χρόνον μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

Τὰ ἀφιέρωματα δὲ ταῦτα εἰσὶ τεχνουργήματα ἐξαιρετοῦ ἐργασίας, οἷον πολυδάπανοὶ πέπλοι τιθέμενοι ἐπὶ τῶν τάφων τῶν μαυσιωλείων, ἢ ἀκροτόμιοι ἐν τοῖς ναοῖς, χρυσοῦντο σημαῖται, λυχνία ἀργυροῦ τεκτοῦ, μανουάλια ἀργύρα, θυμιατήρια ἀργυροπύργουρα, πινάκιες πολυτελεῖς (λεχβά), Κοράνια ἐπίχρυσκα ἐξαιρετοῦ καλλιτεχνίας καὶ ἕτερα θρησκευτικὰ κειμήλια αὐτῶν.

Ἔστι δ' ἀπαράβατον ἔθος εἰσεῖναι, μετὰ εὐτυχῇ ἐκβάσιν πολέμου νικῶς, ἢ καὶ ἑτέρας ἐπιχειρήσεως νὰ ἀφιερῶνται τῷ Θεῷ ἢ ἑτέρῳ θρησκευτικῷ ἄρχοντι μεγαλοπρεπέστατα ἔπλα οἷον περικαλλῆς ξίφος ἢ ἀσπίδα καὶ ἕτερα διαφόρα.

Παρὰ πάσαις ταῖς τάξεσι τοῦ ἀφρικανικοῦ λαοῦ εἰσὶ ἐπικρατεῖ ἔθος ἐν πάσαις ταῖς περιστάσεσι τὸ προσφέρειν τὸ δέκατον τοῦ κέρθους αὐτῶν τοῦτο ἀνατίθεται, εἰς τέμενος τι ἢ μονὴν τινὰ εἰς τεχνουργήμα τι μετασχελλόμενον ἢ ἀγαθοεργῶν πράξιν.

Πολλοὶ δ' ἀπαλλοττοῦμενοι κινδύνου δεικνύουσι μετὰ προθυμίας τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν τῷ Θεῷ ἢ ἀγίῳ προσφέροντες ἀφιέρωματα τινὰ. Τὰ συχνότερα τοῦτο παραδείγματα δύναται τις ἀπαντήσει ἐπὶ ἀνθρώπων ἐξ ἀσθενείας ἀναρρωσάντων.

Πολλὰκις θρησκευτικὸν καθήκον ἐπιβάλλεται αὐτοῖς ἵνα πάντες οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ προσεγγίσωσιν ἢ τὴν ἐπικαρπίαν ἢ μέρος τοῦ πλοῦτος αὐτῶν εἰς ἀφιέρωματα χρηματικὰ ἢ ἀκίνητα καλούμενα ἀραβιστὶ βάκρ ἢ βακούφια, ἅτινα ἀφιερῶσι τοῖς ναοῖς καὶ ἐκ τῶν προσόδων αὐτῶν συντηροῦνται πολλὰ ἀγαθοεργήματα, οἷον λύκαι (μεδρεσίδες), βρύσεις, νοσοκομεία, πτωχοκομεία, λουτρώνας κ τ λ. Ὁ διὰ τῆς νομίμου ἰδού ἀφιερῶνται τι οὐδέποτε δικαιούται ἔχειν ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα τι, διὸ καὶ τὰ ἀφιέρωματα εἰς αἰεὶ διατελοῦσιν ἀμετάσπαστα. Ὑπάρχουσι δὲ τοιαύτης φύσεως βακούφια ὄχι μόνον ἐν Ἀφρικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπόσει τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

Γράψαντες δὲ τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ τοῦ ἔθους τῆς χρήσεως τῶν ἀφιερωμάτων παρ' Ἀφρικανοῖς ἐπιφυλακτικῶς δημοσιεύσαι προσεχώρῃ ἐν ἰδιαιτέρῃ μελέτῃ καὶ περὶ τῶν ἀφιερωμάτων (βκ-

κουφίαν) τῶν εὐρισκόμενων ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ, ἀφιερωθέντων ὑπὸ διαφόρων ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπὶ σκοπῷ συντηρήσεως πολλῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς ἐν Κύπρῳ Ὀθωμανικῆς κοινότητος, περὶ ὧν οὐδεὶς εἰσέτι τῶν λογίων Κυπρίων ἤψατο πραγματευθῆναι.

ΕΝ ΔΑΚΡΥ

Εἰς τὴν Μαρίαν Ζήντζου.

Συγγνώμην ἂν ἐτήναι καὶ ἀγνωστος εἰς
Εἰς μνήμην τῆς δάκρυ ἢ Μοῦσα μου σπειρῇ
Ὅπταν εἰς νεφρὴ μαυρίση ὁ θάλας
Τὰ πάντα ἐν γένει πενθῶν ἐν τῇ φύσει.

Τρισκαίδεκα μόλις ἀνοίσεις, Μαρία,
Ἐκέρσου με ρέδα τὸν νέον σου βίον
Πνοὴ πλήρ' ἐξαιφνης θεέλλης ἀγρία
Εἰς τάφῳ προῶρος σὲ ἐπεμψε κρῦον.

Μακρὰν κοῖ πατριδος καὶ στέγης φιλότατης
Δὲν εἶδεν ἀγκάλῃ μητρὸς ἢ ψυχῆ σου,
Ὅπταν ἐκ μαύρης τοῦ κόσμου ἀπάτης
Ἀγνὴ ἀνηπάγη ἐντός Παραδείσου.

Μαρία! . . Ὡς κρῖνον ἐν μέσῳ λειμῶνων
Δὲν ἔπρεπε λαίλαψ δεινὴ νὰ σὲ θραύσῃ . .
Ὡ! Ἐγὼ νὰ εἶπω πληθὺν παραπόνων,
Φοδοῦμαι πλήρ' ἢ μήπως ἢ μήτηρ σου κλοῦσῃ!

Φοδοῦμαι, Μαρία, φοδοῦμαι μὴ γίνω
Παραίτιος θρήνων καὶ πόνων τῆς νέων
Ἄρκει ἡ ἔδωξ . . . Τὴν λύραν ἀρίων
Πανύστατον δάκρυ εἰς μνήμην σου χέων.

Συγγνώμην, συγγνώμην ἂν ἀγνωστος εἰς
Μὲ δάκρυ ἐκείνην ἢ Μοῦσα μου ραίην
Ὅπταν εἰς νεφρὴ μαυρίση ὁ θάλας
Οὐδεὶς πρὸς τὸ σκότος ἀναίσθητος μένει!

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Αἰγύπτου.

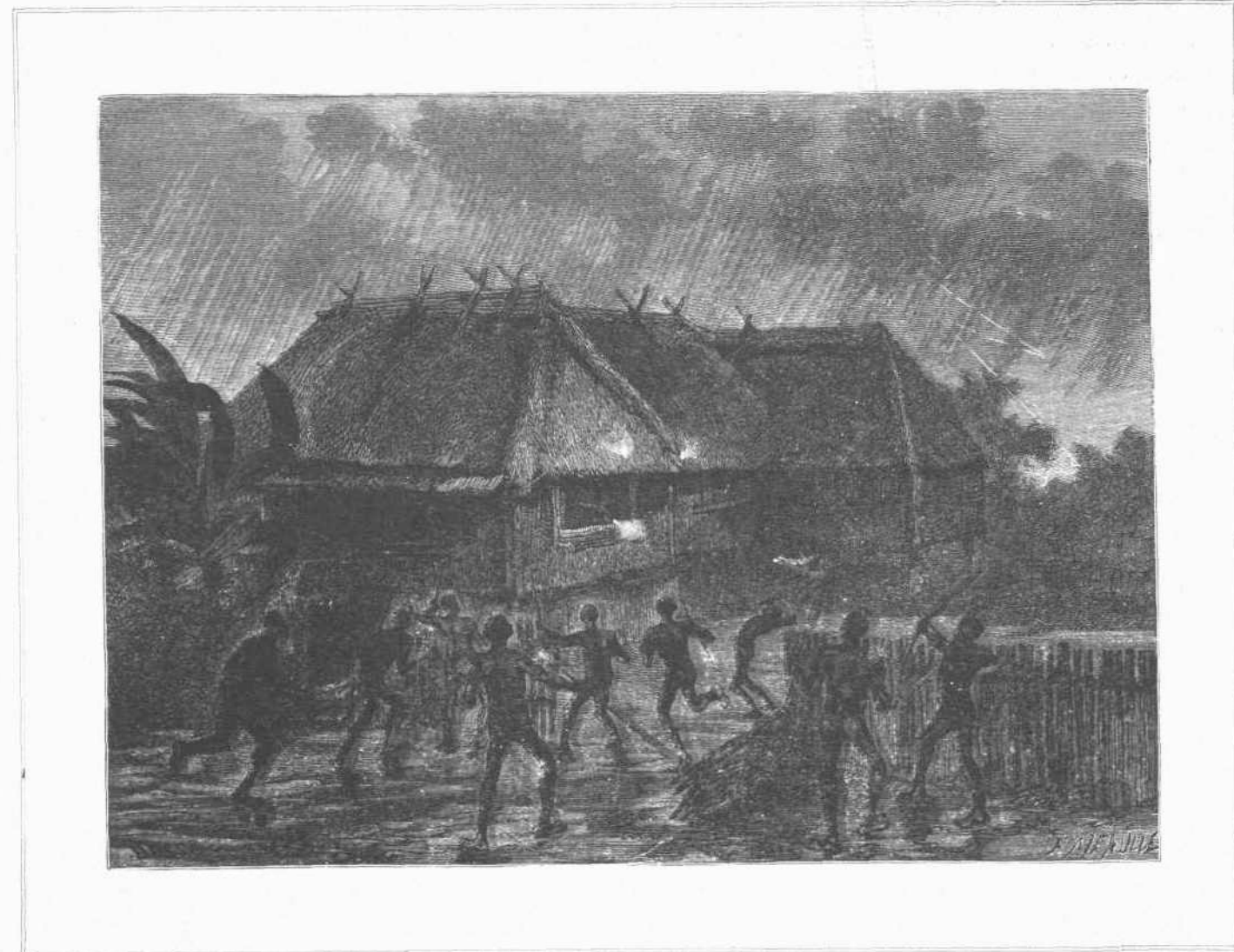
Ἰωάννης Σαφισιανόπουλος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

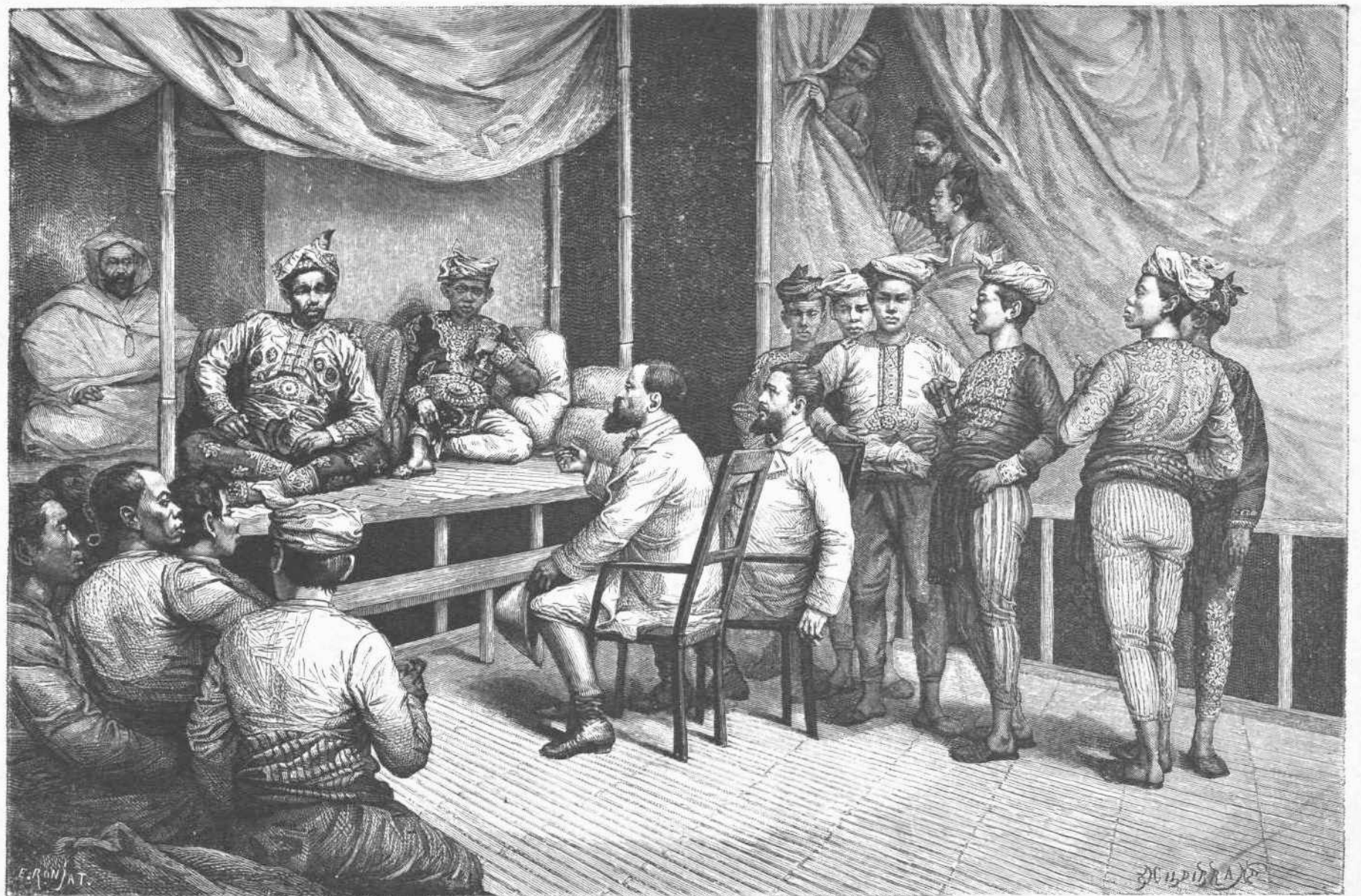
Ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ γαλλο-γερμανικοῦ πολέμου τῶν ἐτῶν 1870—71 ὑπὸ Ἑλλήνων ἐν προσωσική ὄψη. Μετάφρασις Ἰωάννου Μυλλέρου. Ἐν Λειψίᾳ 1889.

Ὁ ἐν Ἀλαξί Σχζόνων διακείμενος καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Μυλλέρου, γνωστός τῷ Ἑλληνικῷ κοινῷ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν φιλολογικῶν ἔργων, ἅπερ διαπνέει ἀκραφῆς Φιλελληνισμός, μετέφρασεν ἐσχάτως καὶ ἐξέδωκεν ἐν κομψοτάτῳ τομιδίῳ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ γαλλο-γερμανικοῦ πολέμου, ἃς συνέγραψεν ὁ τοσοῦτον προῶρος καταλύσας τὸν βίον Αἰμύλιος Ραγκαβῆς, υἱὸς τοῦ σεβαστοῦ λογιῶ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ. Ὁ Αἰμύλιος Ραγκαβῆς μαθητὴς διατελών τῆς ἐν Βερολίνῳ στρατιωτικῆς σχολῆς ἔλαβε μέρος εἰς τὸν γιγαντικὸν ἐκεῖνον πόλεμον· ἐκ τῶν μεγάλων ὅμως ἐν αὐτῷ κακουχιῶν προσβληθείσης τῆς υἱείας του ἀπέβησε κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1874 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου, μόλις τὸ 22^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄγων.

Ἐν τῷ Προλόγῳ ὁ μεταφραστὴς λέγει τὰ ἑξῆς: «Νεαρὸς Ἑλλὴν ἀξιωματικὸς, γόνος εὐγενοῦς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως οἰκογενείας, ἐγκατέλιπεν ἡμῖν ἐν νεοελληνικῇ γλῶσσῃ Σημειώ-

Νυκτερινὴ ἐπίθεσις.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σουλτάνου τῆς νήσου Σούλου.

σεις περί των εν εν τῷ γερμανο-γαλλικῷ πολέμῳ των ἐτῶν 1870—71 συμβάντων, ὧν ὑπῆρξεν αὐτόπτης μάρτυς. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ γράψῃ τὴν ἱστορίαν τῶν καταπληκτικῶν ἐκείνων γεγονότων ἀλλὰ νὰ ἐκθέσῃ μόνον ὅσα εἶδε καὶ εἰς ὅσα ἔλαθε μέρος ἐνεργῶν. Ἡ διήγησις εἶνε σαφὴς καὶ ἀμερόληπτος, ἐλευστικὴ ἄμα καὶ ἀρελῆς. Ὁ συμπαθὴς καὶ εὐγενὴς χαρακτὴρ τοῦ νεαροῦ ἥρωος διαλάμπει ἐν τῇ διηγήσει ταύτῃ. Οὐδεὶς ἴ' ἀναγνώσῃ αὐτὴν χωρὶς νὰ ἀγαπήσῃ ἀπὸ καρδίας τὸν συγγραφέα. Πάντα δὲ Γερμανὸν θὰ ἐμπλήσῃ ὑπερηφανία, νὰ ἴδῃ ἐκτεθειμένα τὰ λαμπρὰ τῶν συμπατριωτῶν του κατορθώματα μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας καὶ ἀμεροληψίας ὑπὸ ξένου παρατηρητοῦ. Ἀλλὰ σὺν τῷ αἰσθηματικῇ τῆς χαρᾶς θὰ καταλάβῃ τὴν καρδίαν του καὶ αἰσθηματικὴ μελαγχολία καὶ θλίψις, ὅταν ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ νεαρὸς ἰππότης, ὁ τοσοῦτον ἀνδρείως ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ξένων αὐτῷ, ἀπέτιε διὰ τῆς ζωῆς του τὴν ἀφοσίωσιν καὶ αὐταπαρνήσιν ταύτην. Δὲν τῷ ἐπέπρωτο νὰ ὑπηρετήσῃ, ὡς ἀνὴρ, τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἐξασκήσῃ ἐμπράκτως ὅσα ἐν τῇ ξένη σχολῇ καὶ ἐν τῷ ξένῳ στρατοπέδῳ ἐδιδάχθη. Ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν κατέβη ἐπὶ τὸν τάφον. Τὸ παρὸν Ἡμερολόγιόν του εἶναι τὸ μόνον κληροδότημα, ὅπερ ἀφῆκεν ἡμῖν ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἐστῆσεν αὐτοῦ ἀφθάρτου μνημῆιον. Ἡ παρῶσα μετάφρασις ἐστὶν ἀκριβὴς ἀναγνώσιμος κατατεθειμένη ἐπὶ τοῦ μνημείου τούτου· ἐστὶν ὁ ἐλάχιστος φόρος εὐγνωμοσύνης, ὃν ὀφείλει ἡ Γερμανία τῇ μνήμῃ τοῦ τοσοῦτον προῦργου ἐκ τοῦ βίου ἀπελθόντος Ἑλλήνου στρατιώτου.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΑΝΤΕΓΑΖΑ ΑΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΙΣ μετάφρασις. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ἡ ἀχώριστος αὐτῆ τοῦ ἡμετέρου βίου σύντροφος, ἡ ὡς σκιὰ ἀκολουθοῦσα ἡμᾶς ἐν τῇ χαρᾷ καὶ τῇ λύπῃ, φωτεινὴ ὡς ὁ ἥλιος ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ ἀόρατος, ἡ εἰς πάσας ἡμῶν τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀετίους πάσας διεσπάρησεν, ἡ ἐλπίς, δὲν εἶνε αὐτογενὴς αἰσθηματικὴ, οὐδ' ἀρχέτυπος δύναμις ἐχουσα ὀρισμένον ἀναχωρήσεως σημεῖον καὶ σταθμὸν μόνιμον καὶ ἀναγκαστικόν, ἀλλὰ παλμὸς τῆς ἐπιθυμίας πρὸς τὸν σκοπὸν, καὶ τῶν λεπτοτέρων καὶ τῶν μάλλον ἐνδιαφερόντων φαινομένων τοῦ ἡθικοῦ κόσμου. Ἀπὸ τῶν χαλαρῶν τῆς καρδίας χωρῶν ἢ ἀπὸ τῶν τῆς ψυχῆς πεπνηγιῶν τειούτων ἐγείρεται ἀτμῶδες νέφος ὅπερ, ἐλαφρὸν καὶ ταχύ, προσπαθεῖ νὰ ἀνέλθῃ ὑψηλὰ. Εἶνε ἐπιθυμία ἀνάγκη, εἶνε τὸ ἄρομα τῆς ἀγάπης ζητούσης ἀδελφῆν, ἡ αὐρα νοητικῆς δυνάμεως ζητούσης ἰστίον πρὸς ὃ νὰ δύνηται νὰ πνέῃ.

Ὁ πῶτος, ἀκατάχθης καὶ κοῦφος ὡς νεανίσκος, γεννᾶται κατ' ἀρχὰς καὶ ἐγείρεται ὀρμητικὸς καὶ βίαιος, χωρὶς νὰ συμβουλευθεῖ τὴν πυξίδα, χωρὶς νὰ πνέῃ ἀνεμὸς καὶ ἴσως-ἴσως χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸ τέμα πρὸς ὃ τείνει ἢ τὴν ὁδὸν ἣν ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ. Τολμηρὸς καὶ ἀνυπόμονος, δὲν

ποθεῖ ἢ νὰ ἀνέρχεται καὶ ἀνυπόμονος, χαιρεῖ ἐπὶ τῇ ὀρμητικῇ καὶ ἐλευθερῇ κινήσει, χωρὶς νὰ παρατηρῇ περὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ. Ἄλλ' οὐχὶ πάντοτε φθάνει πρὸς τὸ τέμα, καὶ ἡ συμπτῶσις σπανίως ἀνάγκηζει νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τὴν ἐνούσαν τὴν ἀνάγκην τῆ πέψις. Συχνότερον τὸ ἐλαφρὸν καὶ ἀτμῶδες νέφος τοῦ πόνου, ἀνυψωθὲν ἀστραπικῶς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, χῶρος, ἐφίσταται ἀπὸ βέρον καὶ κρέμαται τεκταντευόμενον ἐν αἰθέρι τῷ κενῷ ἁμολοῦνται. Ἐκεῖ πνέουσι κωφοὶ, ὑπόψυχοι καὶ εὐωδίαζοντες οἱ ζέφυροι καὶ ὑπερέδουσι μελιχίως ἐπὶ τῶν κωνυγῶν αὐτῶν πτερύγων τὸν πόνον ὅστις, χωρὶς νὰ ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται, πάλ्लεται καὶ κρηδαίνεται. Ἡ ἡδὴ εἰκὴ κινήσις εἶναι ἡ ἐλπίς, ἡ ἀπειρος ἐκείνη χῶρος εἶνε ἡ ἀτμοσφαιρὰ πρὸς ἣν ἀνυψοῦνται πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη, τὸ μέρος ἐν ᾧ οἱ πόθοι ἱστανται μετέωροι μετὰ τῷ οὐρανῷ καὶ τῆς ἀβύσσου, ἀνακρίνοντες τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον. Ὑμεῖς οἱ ἀναγινώσκοντες τὰς γραμμάς ταύτας θὰ γνωρίζετε βεβαίως πάντες τὴν χῶρον ἐκείνην, διότι πάντες ὑμεῖς ἔχετε ἐπιθυμίας περυσυζήσεις ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου ὀρίζοντος τῶν ὑμετέρων ὀνείρων καὶ παλλομένων ἐκ τῆς ἀρμονικῆς κινήσεως τῆς καλουμένης ἐλπίδος· πάντες ὑμεῖς θὰ ἔχητε βεβαίως ἐκεῖ τὰ μετέωρα ὑμῶν νέφη, ἢ ἀκολουθεῖτε μετὰ περιδούλους ἀλλοῦς τὰς ἀλλοτρίους διευθύνσεων τῶν ὑμετέρων πλοικαρίων ὀλισθηκόντων ἐπὶ τοῦ ἄνευ ἡρώων ἐκείνου πελάγους. Ναί, εἶνε ὀκεανὸς ἄνευ κυμάτων ἄλλ' εἶνε τρομερὸς ἐν τῇ γαλήνῃ καὶ τῇ καταγίγδι, καὶ τὰ ἐλαφρὰ τῶν ἐπιθυμιῶν νέφη ἅτινα μετακωροῦνται, ἐκεῖ τρέμουσι πάντοτε ἀβέβαια καὶ περιρῶνα. Εἰσὶ τοσοῦτον λεπταὶ αἱ ἀτμῶδες ἐκείναι τολύπαι ὥστε, ὠθοῦμαι μὲν πέραν τῆς ἀνεπαίσθητου λυανίσεως τῆς ἐλπίδος, ὑποφέρουσι τὸν τρόμον, ἀληθῆς κακὸν θαλάσσης τοῦ μυστηριώδους ἐκείνου ὀκεανῷ. Ἀπὸ κειροῦ εἰς κειρὸν νέφος, ὅπερ ἐπὶ πολὺ ἐκραδαίνεται χωρὶς νὰ ἀνέρχεται ἢ κατέρχεται, κτακρημιζέται αἰφνης ὑπὸ θανατικῆς ψυχῆς ὅπερ, πυκνοῦν αὐτὸ, καθίστηναι ἀνίκων νὰ ἐμμένῃ ἐν ταῖς αἰθερίαις ἐκείναις χῶροις. Τότε ἡ τῆς ἐλπίδος κινήσις πκαίει, καὶ ἡ λύπη πέπειται τῇ χαρᾷ. Ἄλλοτε ἐμεργέτις τοῦ ἡλίου ἀκτίς συλλαμβάνει τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιθυμίας ἐν τῇ πτώσει αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκτεινόμενος ἐλαφρὸς, κρηδαίνεται ἐπὶ εἰς τὴν γλυκεῖαν τῆς ἐλπίδος κινήσιν καὶ ὑψοῦται ἐκ νέου, καὶ οὕτως συμβαίνει ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ τὸ ἀνθρώπου ἐπιθυμίας, συστροφόμεναι ὑπὸ ἀληθοῦς ἠθικῆς αἰώρας, κτωροῦνται μετὰ τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ τρόμου καὶ ὅτι ἀνερχόμεναι κρημιζόμεναι ἄλλοτε ἀσχολοῦσι τὸν βίον. Σπανίως ἡ ἐπιθυμία, διακαλλεῖσθαι ὑπὸ τῆς κινήσεως τῆς ἐλπίδος, ὑψοῦται ταχεῖα καὶ εὐθεῖα, ἐξικουμένη ἐπὶ τὸν σκοπὸν.

Εἰς πάσας ταύτας τὰς κινήσεις, καθ' ἅπασαν τὴν μετεωρικὴν ταύτην καὶ νεφώδη ζωὴν ὁ ἀνθρώπος διέρχεται τὸ πλεῖστον τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἀπολαύων τῶν ζωηροτέρων ἀγαλλιάσεων ἢ ὑπιστάμενος τοὺς ὀξυτέρους τῶν πόνων.

(Ἐπεται συνέχεια)

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Συντάκτην τοῦ «Ἐσπεροῦ» Ἐν Ἀθήναις.

Ὡν ἐν Marienbad πρὸ τιῶν ἐτῶν ὥρας τινὰς σχολῆς ἐδαπάνων περιερχόμενος τὰ παρὰ τὴν πόλιν ἄλση, ἐνθα ἐνέτυχόν μου ἰδεῖν τὸ παρὰ πόδας ποιητικὸν τοῦ μεγίστου τῆς Γερμανίας ποιητοῦ Goethe ἐργεταραγμένον ἐπὶ τῆς οὕτω καλουμένης «Gethes» τοῦ Gethes (Goethes Sitz) ἐν τῇ μέρει τοῦ ἄλσους.

Τοῦ ποιητικίου τούτου, ἐμμέτρος μεταφρασθέντος τότε εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς, τὴν δημοσίευσιν ἐν τῷ ἀξιολόγῳ «Ἐσπεροῦ», εἰ ἐγκρίνετε, ποιήσατε.

Εἰς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐνεθαυρήθη ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ ἐν Βρέμῃ ἐξόχου Ἑλληνιστοῦ καὶ φιλολόγου Κυρίου Ε. Ζήγελερ, τοῦ ὁποῖου τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν, ἐν ἀντιγράφῳ, (μετὰ τῆς ἐμῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὴν) ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα ἀμφοτέρω ταῖς δημοσιεύσαι, ἂν μὴ τι τὸ κωλύον. Ἐπιτραπέιω δέ μοι δηλώσατε ὅτι μόνον χάριν ἰδίας τέρψεως ἐγένετο ἡδὲ ἡ μετάφρασις μολὶς ἄκρῳ διατύπῳ γυναικίῳ τὰ τῆς Γερμανικῆς Μούσης καὶ Γλώσσης.

Εἰς τὴν ἀπάντησίν μου πρὸς τὸν ἐξόχον Ἑλληνα φιλόλογον Κυρίου Ε. Ζήγελερ, τοῦ ὁποῖου τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν, ἐν ἀντιγράφῳ, (μετὰ τῆς ἐμῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὴν) ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα ἀμφοτέρω ταῖς δημοσιεύσαι, ἂν μὴ τι τὸ κωλύον. Ἐπιτραπέιω δέ μοι δηλώσατε ὅτι μόνον χάριν ἰδίας τέρψεως ἐγένετο ἡδὲ ἡ μετάφρασις μολὶς ἄκρῳ διατύπῳ γυναικίῳ τὰ τῆς Γερμανικῆς Μούσης καὶ Γλώσσης.

Εἰς τὴν ἀπάντησίν μου πρὸς τὸν ἐξόχον Ἑλληνα φιλόλογον Κυρίου Ε. Ζήγελερ, τοῦ ὁποῖου τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν, ἐν ἀντιγράφῳ, (μετὰ τῆς ἐμῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὴν) ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα ἀμφοτέρω ταῖς δημοσιεύσαι, ἂν μὴ τι τὸ κωλύον. Ἐπιτραπέιω δέ μοι δηλώσατε ὅτι μόνον χάριν ἰδίας τέρψεως ἐγένετο ἡδὲ ἡ μετάφρασις μολὶς ἄκρῳ διατύπῳ γυναικίῳ τὰ τῆς Γερμανικῆς Μούσης καὶ Γλώσσης.

I. Γ. Καραγεωργιάδης ἰατρός Ἐν Λεμνοῦ τῇ 10 'Απριλίου 1889.

E. Ζήγελερ φιλόλογος I. Καραγεωργιάδης ἰατρὸς εὐπράττειν. Ὅτι οὐ τῇ νεοελληνικῇ γλώσσῃ χρωμαῖ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ, τιμῶνται Κύριε, ἀλλὰ τῇ παλαιᾷ, μὴ θανατώσῃ τὴν μὲν γὰρ ἐκ παιδὸς δεδιδάχμαι, τὴν δ' οὐδ' ὅμως τούτῳ τῷ γλώσσῃ οὐχ οὕτω διαφερόμενοι ἀλλήλων, ὥστε ἐμὲ μὴ δύνασθαι συνίναί τὴν σὴν μετάφρασιν, ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἐφ' ὧλων τῶν λόφων σιγῇ εἰ οὐν βούλει ἀκούειν, τί ἐμοὶ περὶ αὐτῆς δοκεῖ, εὐ καὶ καλῶς μετάφρασας τὸ ἦδιστον ποιητικόν τοῦ νοῦ· εἰδὲ καὶ τὰ μέτρα καλὰ, οὐκ οἶδα ἐπεὶ τὴν μετρικὴν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης οὐ γινώσκω· χαιρήσω δ' ἀκούων ὅτι καὶ περὶ ἄλλων τῆς γερμανικῆς μούσης δάρον σπουδάζεις· πολλὰ γὰρ ἔχομεν σπουδῆς ἕξια ποιητικῆ ἐρρωσο.

Γερ. ἐν Βρέμῃ 12. X 1884. I. Γ. Καραγεωργιάδης ἰατρός E. Ζήγελερ φιλόλογος χαιρεῖν.

Ἄσμενος πᾶν τὴν σὴν ποθεινὴν ἐπιστολὴν ἐκομισάμην καὶ εὐγνωμόνας αἰ ἐξω σοι, ὃ ἐλλόγιμος ἄνευ, ἐπεικεῖα χρωμένῳ ἐν τῷ κρίνειν τὴν ἐμὴν μετάφρασιν.

Πολλὴ ἔχει με ἐπιθυμία πρὸς σπουδᾶς τῆς γερμανικῆς μούσης· ὅμως ἐπιλείπει με ὁ χρόνος ἱστρον ὄντα πολυάσχολον γὰρ ἡτροδὸν ἔργον ἔρρωσο.

Γέγραφα ἐν Λεμνοῦ Κῦρον 3. XI. 1884.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας. Ἡ πόλις Buenos-Ayres, πρωτεύουσα τῆς Ἀργεντινῆς δημοκρατίας ἐν τῇ νοτίῳ Ἀμερικῇ ἔχει κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ παρόντος ἔτους 500 χιλιάδας κατοίκων. Ἐν εἴτει δὲ 1580, ὅτε τὸ πρῶτον κατέλαβον αὐτὴν οἱ Ἴσπανοὶ εἶχον ἐξήκοστα μόνον (60) κατοίκους. Καταπληκτικὴν πρῶτον ἔλαβεν ἡ πόλις αὕτη ἰδίως ἐν τῷ ἐνεστώτι αἰῶνι, διότι ἐν εἴτει 1800 ἤριθμαι μόνον 40 χιλιάδας ψυχῶν.

Ἡ πόλις αὕτη καίτοι εἰς 36^ο πλάτους καὶ 5^ο μήκους, καὶ εἰς 10 μέτρα καὶ 35 ἑκατοστὰ ὑπερᾶνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἰδρῶθη δὲ τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ Ἴσπανοῦ Πέτρου Μενδόζα ἐν εἴτει 1535. Δύο ἔτη μετὰ ταῦτα κατεστράφη ἐντελῶς ὑπὸ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Κερκαντῶν, ἐπιδρακόντων αἰφνης κατ' αὐτῆς. Μόλις κτισθεῖσα ἐκ νέου κατεστράφη ἐντελῶς ὑπὸ πυρκαϊκῆς καὶ ἐμεινεν ἐγκαταλειμμένη μεχρὶ τοῦ ἔτους 1580, ὅτε ἤλθε καὶ κατόκησεν αὐτὴν ὁ Ἰωάννης Γερκί μετὰ 60 Ἴσπανῶν. Ἐφερε τότε τὸ ὄνομα Santa Maria de Buenos Ayres.

Περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως διαφέρουσι αἱ γνώμαι· οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ Sancho dal Campo, γαμβρὸς τοῦ Μενδόζα, ἀποβιβάσθεις εἰς τὴν ἀκτὴν τοσοῦτον ἐθελθῶν ὑπὸ τοῦ περνοῦ ἀέρος τοῦ μέρους ἐκείνου ὥστε τὸ ἐκάλεσεν «Ὁ καλὸς ἀήρ» (Buenos Ayres) ἄλλοι πάλιν διατείνονται ὅτι τὰ πλοῖα τοῦ Μενδόζα πλεύσαντα εἰς Ἰσπανίαν πρὸς τὴν νότιον Ἀμερικὴν εἶχον τὸσον εὐχάριστον τὸν πλοῦν, ὥστε ἐδόθη τὸ εὔηχον ὄνομα εἰς τὸ μέρος τῆς ἀποβιβάσεως τῶν πλοικαρίων.

Ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως εἶναι 45 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν μέτρων, ἡ δὲ θερμοκρασία τῆς εἶναι κατὰ μέσον ὄρον 17 βαθμῶν, διότι εἶναι προπεφυλαγμένη ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ ἀνέμου. Αἱ θύελλαι ὅμως εἶναι συχναί, καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἐντὸς τῶν 20 τελευταίων ἐτῶν ἐνέσκηψαν ἐπὶ τῆς πόλεως 93 ἰσχυραὶ θύελλαι, προξενήσασαι καταστροφῆς καὶ 307 ἀσθενέστεραι.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀργεντινῆς ἀπεφάσισε νὰ στήσῃ ἐν Buenos Ayres τέσσαρες ἀνδριάντας, ὧν οἱ δύο, ὁ τὸν διακρίπτουσι πολιτευτοῦ Ρεβαδαβία, καὶ ὁ τοῦ μεγάλου πατριώτου Μορένου, ἐστήθησαν ἤδη. Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἀνδριάντες θέλουσι κοσμεῖ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς εὐρείας κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως.

(Ἐκ τῆς Νοτιο-αμερικανικῆς ἐπιθεωρήσεως.)

Στατιστικὴ παραφύρω ἐν Ζυρίχῃ. Κατὰ τινα στατιστικὴν γενομένην ἐσχάτως παρὰ τοῦ κ. Φορέλ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ζυρίχῃ παραφρόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν ἐκτάκτως μίγαν ἀριθμὸν τῶν 3,178 ἐξ ὧν αἱ 1687 εἰσὶ γυναῖκες, ἐπὶ 339,000 κατοίκων, ἧτοι ἀνὰ εἰς παραφρόν ἐπὶ 100 κατοίκων, ἀναλογία ἧτις εἰς οὐδὲν μίγρι

τοῦδε μέρους ἀναφέρεται. Ὁ κ. Φορέλ ἀποδίδει τὸν μίγαν ἀριθμὸν τῶν παραφρόνων εἰς τὴν φιλοσοφίαν τῶν κατοίκων. Ἡ Γερμανικὴ Ἑλθετικὴ καταλέγεται τῷ ὄντι μετὰ τῶν χωρῶν τῶν φημιζομένων ἐπὶ ἀναλώσει πνευματικῶν ποτῶν.

Χρησιμοποίησις τῶν συντρυμμάτων τῆς σκληρᾶς παρσελῆνης.— Ὁ Βιομήχανος Μονήτωρ ἀναφέρει ἀκούοντες· ἐνδιαφερόμενοι γρῆσιν τῶν συντρυμμάτων τούτων. Μεταβαλλόμενα εἰς λεπτὴν κόβην, καθίστανται ἐξαιρετὸς κόνις πρὸς στίλθωσιν, δυναμὴν καλλίστα ν' ἀντικαθίστῃ τὴν σμυρῖδα, ἰδίως δὲ εἰς τὴν λείκανον τοῦ ἐξερκαζομένου λίθου καὶ μαρμαροῦ.

Αἶνιγμα 635. Ἐπὶ τῶν ἡφαιστίων τὴν κατοικίαν ἔχω· Λατρεύω πᾶν ὄραϊον, πᾶν ὑψηλὸν ποθῶ. Ποθῶ τὴν ἰσχυρίαν, πλὴν φεύγω τὰς ἐρήμους. Καὶ μὲ τὴν Εἰσαρμένιν τὰ μάτια πενθῶ.

Τὸ ἄρομα τοῦ κρίνου οὐδέποτε ὀσφραίνθη, Ἄλλὰ τοῦ ἱακίνθου ἔρωμαι τὴν ὀσμίν. Ὅπου τὸ ῥόδον θάλλει θάλλω κ' ἐγὼ πλοσίον, Ὅπου τὸ ὕδωρ τρέχει, τρέχω κ' ἐγὼ μ' ὄρμιν.

Πνεῦμα ἐγώ... τὴν ὕλιν κατέστισα βωμόν μου. Περιφρονῶ τὴν δόξαν, τὸ κλέος, τὴν ἰσχύν, Ἐφ' ἄρματος θριαμβοῦ ἐλαύνω αἰωνίως, Καὶ φεύγουσα τὴν θλίψιν ζητῶ τὴν ἡδονήν.

E. Σ. ἐν Γουργεῶ

Πρόδλημα 636. (ἴσμιον ἄσμα)

Χρὸς	τῆς	ραὶ	αν	τα	σε	νά	ἰ
ὦ	ἔ	μα	ἀ	καὶ	πέ	τῶν	τεύ
χρᾶ	α	καὶ	τῆς	εἰς	φυ	τε	νοῦ
λα	πα	λοῖ	τὰ	πο	νοῦν	μαὶ	τὰ
σὶ	ὦ	φρα	ἔ	θα	φῶν	θά	θη
νω	φύλ	γα	ὦ	τῆς	ἐν	φῶ	τῆ
πῶ	τῶν	μα	ὄ	μου	σκι	τῶ	τῶ
λω	ἄ	τῶ	α	τῆς	τὰ	ναὶ	τῆ

Πρόδλημα 637.

Διὰ τῶν κάτωθι 14 γραμμάτων νὰ σχηματισθῇ σταυρὸς, οὗ ἡ μὲν κάθετος γραμμὴ νὰ ἀποτελῇ τὸ ὄνομα ἄνθους ἡμέρου, ἡ δὲ ὀριζόντιος τὸ ὄνομα ἄνθους ἀγρίου. Τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἀνθῶν ἔχουσι σύν-

δεσμὸν κοινὸν τὸ στοιχεῖον M, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τοῦ σταυροῦ.

A A A E E H I K A M M N N O Πρόδλημα 638.

Διὰ τῶν ἐξῆς 39 γραμμάτων σχηματισθῆτω ῥυθμὸν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου·

α-μ-τ-ι-α-ο-τ-η-ς-ω-α-μ-τ-ι-α-ο-ν-κ-α-τ-ι-ο-τ-η-π-α-ν-ς-α-μ-μ-α-τ-ι-α-τ-α-τ-η-τ-

E. Βουσιτσάκος ἐν Ρουμανίᾳ.

ΑΥΣΕΙΣ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει Αἰνιγμάτων καὶ Πρόδλημάτων.

Αἰνίγματος 630 Αἰνίγματος 631 Ὁ ἀνεμόμυλος. Ἡ Ἐπτάλοφος.

Αἰνίγματος 622 Ὁ ἀδάμας.

Πρόδληματος 633. ΑΡΗΣ ΡΗΜΑ ΗΜΑΡ ΣΑΡΑ

Πρόδληματος 634.

Ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς, τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρσάδων ἔχειν.

Μένανδρος Ἐλευσαν· τὸ 622 ἀνώνυμος ἐν Καλοῦττῃ ἐμμέτρως·

Εἰς τὸν ἀχαρὶν μου βίον Οἶκτον προξενεῖ τὸ τ ε ρ α ς, Καὶ τὸν στρατιωτὴν κάμνει Γενναϊότερον τὸ γ ε ρ α ς.

Τὰ 625, 627 καὶ 628 ἡ Κυρία Ἀκατερίνη I. Μπαθεβαρίδου ἐν Ταϊτανίῳ· τὰ 625, 627 ὁ κ. Μ. Ν. ἐν Κωνσταντινουπόλει· τὸ 627 ἀνώνυμος ἐν Τερρῶσῃ· τὰ 627 καὶ 628 ὁ κ. Ν. Ο. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· τὸ 630 ὁ κ. Α. Γούσης ἐν Μαγροβίῳ· Ρουμανίας.

Κυρία Χ. Κ. ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ ὑμέτερον χειρόγραφον ἐλήθη. Διετίθημεν αὐτὸ ἐπιστάμενος ἀλλὰ δὲν τὸ κρίνομεν ἔξιν δημοσιεύσεως, τοῦλάχιστον ἐν τῷ «Ἐσπερῷ». — κ. Ν. Π. ἐν Καίρῳ. Ἐνεργήσαμεν τοὺς νόμους συνδρομητᾶς καὶ μεγάλως χαίρομεν ὅτι ἡμετέροι ὄμογενεῖς ἀναγνωρίζουσι οἷαν σπουδαιότητα καὶ σημασίαν ἔχει ὁ «Ἐσπερος» ἐκδόμενος ἐν Ἀθήναις. — κ. Π. Κ. ἐν Λορδίῳ. Συνιστάμεν ὑμῖν τὴν Ἀσπασίαν τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποβιώσαντος Γερμανοῦ Hamerling, ἣν τοσοῦτον ἐ

ΕΣΠΕΡΟΣ

Σύγγραμμα περιοδικόν εκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς μετὰ εικόνων ἐν Ἀθήναις.

Τιμὴ ἐτησία καὶ προπληρωτέα | Ἐν Ἑλλάδι δρ. 40
| Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 40 (χρ.)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ

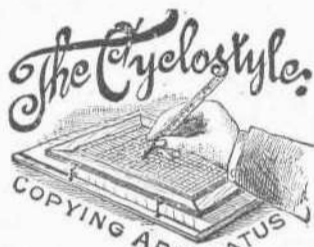
- α'. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ « Ἐσπεροῦ » ὁδὸς Ὀμήρου ἀρ. 8.
- β'. Ἐν τοῖς Καταστήμασιν Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ὁδ. Ἐρμοῦ
- γ'. Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Καρόλου Βίλμπεργ ὁδὸς Ἐρμοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τιμὴ καταχώρισεως ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ, εἰς 4 στίλας διηρημένη, 50 λεπτὰ τὸν στίχον.
Διεύθυνσις ΕΣΠΕΡΟΥ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ὀμήρου ἀριθ. 8.

Ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσιν, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν εἰδικοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ « Ἐσπεροῦ » αἱ ἐγγραφὰὶ γίνονται παρ' αὐτοῖς, ἐν αἷς δὲ πόλεσι δὲν ὑπάρχουσιν τοιοῦτοι, ἀποστέλλεται τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἢ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἢ διὰ συναλλαγμάτων ὀψεως ἢ καὶ διὰ γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, ῥωσικῶν καὶ αὐστριακῶν χαρτονομισμάτων.

ΤΟ ΚΥΚΛΟΣΤΥΛΟΝ

Νεώτατον σύστημα πρὸς ἀντιγραφὴν καὶ πολλαπλασιασμὸν ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων, πωλούμενον παρὰ τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας ἐν Λονδίῳ φερούσης τὸν τίτλον **The general copying Apparatus Co. Ltd. London 16. 18 Queen Victoria Street.** Τὸ πρακτικώτατον τοῦτο μὴχανημα εἶνε διαφ. τιμῶν ἀναλόγως τοῦ μεγέθους.

Σχήμα 8 ^{ον}	22 1/2 x 15	ἑκατοστόμ.	φρ.	35
» 4 ^{ον}	27 1/2 x 21 1/2	»	»	45
» 4 ^{ον}	33 1/2 x 21 1/2	»	»	50
» 2 ^{ον}	35 x 25	»	»	55
» 2 ^{ον}	41 x 35	»	»	70

Τὸ αὐτὸ κατάστημα προμηθεύει καὶ τὰ διάφορα εἶδη τοῦ χάρτου, μελά- νην, κονδύλια κτλ. Διὰ τοῦ συ- στήματος τούτου δύναται τις ἐν βραχεῖ διαστήματι νὰ ἔχη **χιλίας** ἀντίγραφα μιᾶς ἐπι- στολῆς ἢ ἐνὸς ἐγγράφου.

ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ EAU DE COLOGNE

Τὸ ἀριστον τοῦτο ἀρωματικὸν ὕδωρ πωλεῖται ἐν Κολωνίᾳ ἐν τῷ γνωστῷ καταστήματι **Jean Maria Farina** προμηθευτοῦ διαφόρων Ἀυλῶν. Εἶναι τὸ καλλίτερον καὶ εὐθυνότερον τῶν ἀρωματικῶν.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑΙ ΟΜΟΛ. ΤΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ ἐν γένει τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τοῦ Ὁλλανδικοῦ Λευκοῦ Σταυροῦ ἐκδοθέντων δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων τῆς 3 Ἰουνίου 1886, 8 Ἰαννουαρίου 1881 καὶ 10 Ἰουνίου 1887. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἡλ. μετὰσχουν 134 κληρώσεων, αἵτινες γενήσονται τρεῖς τοῦ ἔτους ἧτοι τὴν

1^{ην} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1^{ην} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, 1^{ην} ΑΠΡΙΛΙΟΥ κτλ. κτλ.

Ἐνώπιον δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς Συμβολαιογράφου καὶ τοῦ Δημοσίου. Δύναται τις νὰ προσέλθῃ.

ΤΗΝ 1^{ην} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΝ ΜΕΓΑ ΚΕΡΑΟΣ ΕΚ

ΦΡΑΓΚΩΝ **400.000** ΧΡΥΣΩΝ

1 Βραβεῖον ἐκ 200.000 Φράγκων	14 Βραβεῖα ἐκ 50.000 Φράγκων
4 Βραβεῖα ἐκ 100.000 Φράγκων	21 Βραβεῖα ἐκ 30.000 Φράγκων
3 Βραβεῖα ἐκ 60.000 Φράγκων	83 Βραβεῖα ἐκ 20.000 Φράγκων

Τὸ ὅλον 350.000 Κέρδη διὰ 350.000 Ὅμολογίας.

Τὸ ἐλάχιστον κέρδος, μεθ' οὗ ἐκάστη ὁμολογία μέλει ἀφεύκτως νὰ κληρωθῇ, εἶναι φράγκα 30 σήμερον, καὶ μέλλει νὰ ἀνέλθῃ ἀλληλο- διαδόχως ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος εἰς 50 φράγκα, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει διὰ πᾶσα ἀπόλεια τοῦ κεφαλαίου εἶναι ὅλος ἀδύνατος.

Πωλούμεν πᾶσαν πρωτότυπον ὁμολογίαν, φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀντὶ 28 φράγκων συμπεριλαμβα- νομένης πᾶσης δαπάνης.

ΔΕΚΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΣΤΟΙΧΙΣΟΥΝ 270 ΦΡΑΓΚΑ ΜΟΝΟΝ.

Ἀδιαρिलοεικτικὸς Ἀσφάλεια.

Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ 2,450.000 φιορινίων ἧτοι περίπου 6,000.000 φράγκων εἰς χρεώγραφα τῆς πᾶσης ἀσφαλείας ἀποδίδοντα τόχον ἐτήσιον 4% κατετέθησαν παρὰ τῇ Ὁλλανδικῇ Τραπεζῇ *Banque Néerlandaise* ἀποκλειστικῶς ὡς ἀσφάλεια καὶ ἐγγύησις ὅλων τῶν ὁμολογιῶν.

Αἱ κληρώσεις ὑπ' οὐδένα λόγον δύναται ν' ἀναβληθῶσιν. Ἐπειδὴ ἡ ὑπερίμνησις τῶν μετοχῶν τούτων εἶναι σχεδὸν βεβαία καὶ ἀφεντος δὲν θὰ δυνήθωμεν νὰ διατηρήσωμεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὰς προουποδειχθείσας τιμὰς καὶ τοὺς ὄρους. Παρακαλοῦμεν δεῖρα τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὡς εὐαριστήθωσι νὰ διαβιβάσωσι τὰς διατάγας αὐτῶν ὡς τάχιον.

Αἱ αἰτήσεις ὁμολογιῶν ὀφείλουσι νὰ συνοδεύωνται διὰ τοῦ ποσοῦ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ταχυδρομικὰ ἐπιτάγματα, ἐπιταγῆν, ἢ ταχυ-δρομικὰ γραμματόσημα πᾶσης χώρας. Δεχόμεθα γραμματόσημα Ἑλληνικὰ ἀντὶ δραχ. 1.30 τὸ φράγκον. Ρουμανικὰ *Lei* 1.05 τὸ φράγκον. Βουλγαρικὰ καὶ Σερβικὰ φρ. 1.10 δι' ἑν φράγκον.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ: „MONITEUR AUTRICHIEN“ à VIENNE (AUTRICHE).